

veto

Bloemen verwelken en schepen vergaan, maar de studentenschepen...

p. 5

Lintjes en pintjes: Middelpunt studentenclubs

p. 8-9

Geef mij maar een kleintje: Leuven kort

p. 12

OVERLEGGROEP STUDIETOELAGEN VRAAGT EXTRA GELD

Studiebeurzen: te weinig voor weinigen

Het bedrag van een studiebeurs ligt te laag om de werkelijke studiekost te dekken. Bovendien hebben veel te weinig mensen recht op een studiebeurs. Dat zijn de conclusies van de Overleggroep Studietoelagen, die de huidige situatie en het ontwerp van decreet onder de loep nam.

Laurens De Koster

Vanaf volgend jaar wordt de bachelor-masterstructuur (BaMa) ingevoerd in het hoger onderwijs in Vlaanderen en daardoor zal er heel wat veranderen. Zo zal het jaarstelsel dat we kennen verdwijnen en kan elke student min of meer kiezen hoeveel examens hij per jaar wil afleggen. Die flexibilisering heeft natuurlijk ook grote gevolgen voor onder andere de studietoelagen — beter bekend als studiebeurzen. Iemand die maar de helft van zijn vakken volgt, mag bijvoorbeeld niet evenveel geld krijgen als iemand die een volledig jaar volgt. Onder andere daarom komt er binnenkort een nieuw decreet over studietoelagen, dat heel wat vernieuwingen zal invoeren.

Volgens de Overleggroep Studietoelagen, dat een soort denktank is van de sociale diensten van de universiteiten en hogescholen en middenveldorganisaties, bevat het ontwerp voor het nieuwe decreet heel wat verbeteringen. Zo mag je, in tegenstelling tot vroeger, nu ook een hogeschoolopleiding volgen als je al een universitair diploma hebt. In totaal mag je namelijk twee bachelors en één master, ongeacht de volgorde, halen met een studiebeurs.

Een andere verbetering is dat de aanvraag tot 30 juni ingediend mag

worden in plaats van tot eind oktober. De Overleggroep is er ook gelukkig mee dat het kadastraal inkomen van de gezinswoning niet meer in aanmerking wordt genomen bij de toekenning van de beurzen, maar alleen nog tweede en volgende woningen.

Met het decreet zijn er echter twee grote problemen. Ten eerste dekt de studiebeurs helemaal niet de totale studiekost: de maximumbeurs bedraagt 2.886 euro of ongeveer 116.000 frank voor kotstudenten. Met een gemiddelde kotprijs van 250 euro per maand is dat natuurlijk niet voldoende om een jaar van te leven. Ten tweede moet je al een heel laag inkomen hebben voor je recht hebt op een studiebeurs. Om recht te hebben op de maximumbeurs mag je gezinsinkomen, afhankelijk van de gezinssituatie, niet hoger liggen dan ongeveer 1.000 tot 1.300 euro netto per maand.

De Vlaamse regering had bij haar aantreden nochtans beloofd om de beurzen op te trekken en ruimer toegankelijk te maken. Door de financiële moeilijkheden, die onlangs uitgebreid in het nieuws kwamen, lijkt er van deze belofte echter niets meer in huis te komen.

(foto Christophe De Belder)

STUDENTENCLUBS GAAN DERDE EEUW IN

Clubs en kringen: geen kat en hond meer

Het zijn blaaskaken volgens de ene, voortzetters van een waardevolle traditie volgens de andere. De studentenclubs in Leuven zijn niet meer de spil van het studentenleven, maar blijven er ondanks alles een dynamisch onderdeel van.

Thomas Leys

Je komt ze wel eens tegen op straat, de studenten met een lint of pet. Vaak zijn ze lid van één of andere studentenclub en zijn ze op weg naar een cantus of clubavond. Er zijn tijden geweest dat leden van studentenclubs verdacht overkwamen bij een groot deel van de studentenbevolking. En ook vandaag zijn er nog studentencafés waar men 'de lintjes' scheef durft bekijken. Toch zijn veel van de vooroordelen van weleer niet op veel meer gebaseerd, zoals blijkt uit het genuanceerde beeld dat we deze week proberen te brengen over de betekenis van studentenclubs vandaag.

Ook de clubs kennen immers, net zoals zowat ieder ander studenteninitiatief, problemen door

het tanende engagement van de gemiddelde jongere. Heel wat clubs hebben het jaar 2000 niet gehaald. Desalniettemin kunnen de clubs ieder jaar enkele tientallen nieuwe leden opnemen. Dat drinken een belangrijke bezigheid vormt van de studentenclub is waar, maar het is kenmerkend hoe toch ook veel clubleden belang hechten aan symboliek en traditie, die nauw samenhangt met het gevoel van kameraadschappelijkheid. Door deze hernieuwde rol van gezelligheidsclub zijn de clubs ook geen echte concurrenten meer van de faculteitskringen, die vaak ook een veel bredere en professionele werking ontplooiën. Zij zijn complementair geworden en kunnen de studenten op diverse niveaus genoegdoening bieden.

Politiek kunnen we de studentenclubs al helemaal niet plaatsen. Net zomin men vandaag de faculteitskringen en de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie nog links kan noemen, zo kunnen de studentenclubs moeilijk als rechts bestempeld worden. De ideologie is in de werking op de achtergrond geraakt en de studentenorganisaties zetten zich in de eerste plaats in om het verblijf en leven in Leuven voor de studenten zo aangenaam mogelijk te maken.

Studierichting — bij de clubs zijn rechten en economie oververtegenwoordigd — is wellicht meer bepalend voor het partijprofiel van de clubleden. Wie dan wel nog de maatschappelijke stem van alle student kan vertolken, dat is een veel moeilijker vraag.

Meer in ons dossier op pagina's 8-9.

VVS is alive and kicking!

Het belangrijkste kenmerk van een studentenorganisatie is haar representativiteit. Dat gaat zeker op voor VVS die de spreekbuis wil zijn van alle studenten in Vlaanderen. Als er iets schort aan haar representativiteit dan is het de plicht van Veto hierover te berichten op voorwaarde dat de berichtgeving eerlijk, doordacht en onderbouwd is. In het artikel "Vertegenwoordiging op smalle basis?" (Veto, 17 november 2003, p. 3) is dit ons inziens niet het geval. Veto plaatst vraagtekens bij onze werking en representativiteit, maar essentiële feiten worden over het hoofd gezien. Aangehaalde feiten worden tendentius en volledig uit context weergegeven. In deze bijdrage wensen wij in naam van de Algemene Vergadering (AV) het gecreëerde beeld van VVS als weinig representatief en in crisis corrigeren.

Volgens Veto begon de relatie tussen VVS en Loko twee jaar geleden te vertroebelen bij de eerste kandidaatstelling van Joris Roos als voorzitter. Dit klopt niet. Loko heeft zich steeds uitermate kritisch opgesteld ten aanzien van VVS. Recent is de kritische houding omgeslagen in een conflict. De oorsprong hiervan ligt niet bij de eerste kandidaatstelling van Joris Roos maar bij de handelwijze van een aantal Loko-mensen in het dossier van de Studentenraad Associatie K.U.Leuven (StAL). Een aantal Loko-mensen begon in januari ballonnetjes op te laten over de mogelijkheid om de StAL te financieren via de middelen die het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking stelt van erkende Vlaamse studentenkoepelverenigingen. VVS vond dat onterecht aangezien de StAL niet de verdediging van de belangen van alle Vlaamse studenten beoogt maar van de studenten van haar associatie. Deze aspiratie leidde tot een bitter conflict dat tijdens de laatste AV van vorig academiejaar uitgesproken werd. Vreemd dat Veto dit essentiële verklarende feit voor

de verzuring van de relatie tussen VVS en Loko onvermeld laat. Past het, met Loko in een actieve rol, misschien niet in het opzet van het artikel?

Veto gaat uitgebreid in op Joris Roos' herverkiezing tijdens de laatste AV van vorig academiejaar. Het wekt daarbij de indruk van een ondermaatse kandidatuur en een ondemocratische en rommelige verkiezing. Veto stelt de belronde in vraag die de staf van VVS voor de AV ondernam om studentenraden aan te moedigen aanwezig te zijn. Het wekt de indruk dat de staf dit deed omdat er een tegenkandidaat was. De staf krijgt echter voor elke AV de opdracht studentenraden op te bellen en hen aan te moedigen naar de AV te komen - een bewuste strategie om de representativiteit te verhogen. Veto stelt voorts dat er zich tijdens de verkiezing heel wat procedurele incidenten voordeden. Dit wekt de indruk van ernstige onregelmatigheden. Er deden zich echter niet "heel wat", maar slechts één incident voor. Het betrof een beslissing van de RvB over een vervroegde verzegelde stemuitbrenging die door de AV herroepen werd. Veto neemt ook het verwijt over dat Joris Roos tijdens zijn eerste voorzittersjaar onvoldoende werk zou geleverd hebben gezien zijn ambitieuze doelstellingen. Wanneer we naar verwezenlijkingen kijken, scoort hij echter meer dan behoorlijk. Hij heeft het nadeel dat zijn grootste verwezenlijkingen intern zijn: financiële gezondmaking van VVS, autonomisering van de staf, hervorming van het organogram... Essentieel voor VVS, maar weinig zichtbaar. In globaal wordt de herverkiezing van Joris Roos volledig onterecht via misleiding in diskrediet gebracht. Zo besteedt Veto uitgebreid aandacht aan het stemgedrag van Loko, maar vergeet te vermelden dat alle andere studentenraden reeds in de eerste ronde voor Joris Roos stemden. Irrelevant ongetwijfeld.

Ondermeer op grond van Joris Roos' ongeluk en een beperkte RvB voor dit academiejaar wekt Veto de indruk dat VVS in een bestuurscrisis zit. Vorig academiejaar telde de RvB 4 actieve leden. Dit jaar zijn het er 2. Dat is verre van ideaal, maar ook

niet rampzalig. Het is immers een verkeerde voorstelling dat de inhoudelijke beleidsvoorbereiding bij VVS alleen door de RvB gebeurt. De 4 stafmedewerkers en de studentenraden spelen een belangrijke rol. Voorts is het een leugen dat de dagelijkse werking momenteel gedragen wordt door 2 beheerders. 3 uittredende beheerders beslisten hun engagement minstens tot Kerstmis te verlengen waardoor de RvB momenteel naast de voorzitter 5 leden telt. 1 meer dan vorig jaar.

De geloofwaardigheid van de twee nieuwe beheerders wordt ondermijnd op grond van zogenaamde politieke of controversiële gronden. Waarom wordt van de penningmeester enkel vermeld dat hij voorzitter is van een jong CD&V-afdeling en niet dat hij voorzitter is geweest van de Overkoepelende Studentenraad (OSR) van de K.H.Leuven of dat hij deze dagen stafmedewerker is van OSR? Is dat niet relevanter voor de duiding van de verkiezing van een VVS-beheerder? Waarom wordt in dit geval, vergeleken met de verkiezing van de voorzitter, niet ingegaan op het stemgedrag van Loko? Past haar steun niet in het opzet van het artikel? Als men als weekblad een persoon reduceert tot 1 onderdeel van zijn cv terwijl men veel relevanter onderdelen onvermeld laat, begaat men dan geen professionele of deontologische fout?

Hetzelfde gaat op voor Nele Spaas, de wel bij naam genoemde tweede beheerder. Haar merites als beheerder worden op 2 gronden in twijfel getrokken: (1) haar voorgeschiedenis in Loko en (2) haar optreden binnen VVS. Wat haar voorgeschiedenis in Loko betreft, wordt ze gereduceerd tot een dogmatische, eigenzinnige en destructieve ruziemaker. Het enige argument is de beruchte "Sora-crisis" uit 2001. Deze crisis, die de meeste Veto-lezers niet kennen, wordt evenwel niet toegelicht. Veto houdt het er op dat de crisis Loko in een wekenlange malaise stortte. Ook de rol van Nele Spaas wordt niet toegelicht en samengevat als "één van de gangmakers". Ze heeft ongetwijfeld fouten gemaakt in de "Sora-crisis" wat niet wegneemt dat de groep waar zij deel van uitmaakte terecht pijnpunten in de werking van Loko-Sociale Raad aanklaagde. Hoofdrolspelers hierin reduceren tot dogmatische ruziemakers getuigt van weinig zin voor nuance. Binnen VVS heeft Nele Spaas haar tweede kans gekregen. Voor een verkiezing tot beheerder van VVS lijkt engagement binnen VVS

ons essentieel in de beoordeling. Nele Spaas wordt op dit vlak door Veto gereduceerd tot 1 mineur incident tijdens het VVS Congres van vorig academiejaar. Over al het positieve werk dat zij binnen VVS verricht heeft, wordt met geen woord gerept. Dit ruikt naar laster en eerrof.

De wijze waarop Veto de zogenaamde dominante positie van Loko binnen VVS beschrijft, getuigt van weinig kennis van onze werking. Volgens Veto kan Loko vandaag zowat elke tweederde-meerderheid blokkeren. Dit gebeurt soms maar is niet courant. Veto wekt ook de indruk dat het kunnen blokkeren van een tweederde-meerderheid gelijk staat aan het kunnen blokkeren van de werking. Maar volgens de statuten is er slechts in een beperkt aantal gevallen tweederde-meerderheid vereist. De meeste beslissingen vallen bij gewone meerderheid. Voorts getuigt het overnemen van de bewering dat Loko vrijwel de enige is die zich degelijk voorbereidt en over de nodige dossierkennis beschikt, van weinig zin voor kritiek. Deze bewering is een leugen en een belediging voor een heleboel andere studentenraden die met heel wat minder middelen dan Loko deskundig en voorbereid uit de hoek komen.

Tot slot zijn we verontwaardigd dat Veto in een kritisch artikel over onze representativiteit, onze mening niet aan bod laat komen. Ons werd niet om een reactie gevraagd, wat men vanuit journalistiek oogpunt vreemd kan noemen. Had Veto VVS gecontacteerd dan hadden we gezegd dat we de zorg om representativiteit delen en er continu aan werken. Concreet bevat ons beleidsplan een uitgebreid onderdeel werving, organiseren we zaterdag een congres over studentenparticipatie, werken we reeds een jaar aan een decreet dat het niveau en de kwaliteit van studenteninspraak moet verhogen, voeren we gesprekken met slecht draaiende studentenraden en organiseren we in het tweede semester een ronde van Vlaanderen. Hopelijk kunnen we in de toekomst op een meer constructieve manier met Veto samenwerken.

Stephan Neetens
Namens de RvB van VVS

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal

1 Hoofd van de Nederlandse Amerikaan 2 Doordachter 3 Vrucht - Muzieknoet 4 Concertzaal - Afname 5 Gekregen (Eng.) - Alternatieve geneeswijze 6 Wat nieuwsgierig maakt - Vroeger 7 Arabische naam - Sint 8 Inhoudsmaat - Ivoo 9 Hoogste klasse 10 Voordrachten

Verticaal

1 Verwelkt uitroepeteken 2 Anonieme alcoholisten - Drijvend baken - Achtervoegsel Roemeense websites 3 Recht op aankoop (Eng.) - Vier trappers, twee wielen 4 Opening - Verschillen tussen uitgaven en ontvangsten 5 Godin van de dageraad - Smeersel - Voorzetsel 6 De onbekende - Sleepnet - Meisjesnaam 7 Siciliaanse stad - Verstrikte massa 8 Boetseerde - Waar psychologische gevallen samenhokken 9 Diergeluid - Gestampte appels - Pers. Vnw. 10 Verhoudingen

Dries De Smet

VORIGE OPGAVE

Oplossing van Veto 3009
van 24 november.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	w	a	f	e	l		n	a	t	o
2	t	r	i	o		p	o	k	e	r
3	a	t	e		w	e	s	t	e	n
4		s	t	a	a	n		e	r	a
5	h		s	t	u	n	t		t	a
6	e	e		s	t	e	e	n		t
7	i	d	o		e	n	t	e	r	
8	b	e	n	a	r	d		v	o	s
9	e	l	z	a	s		g	e	e	l
10	l	e	e	r		c	o	l	l	a

Heb je nog zin om verder te discussiëren?

Ga naar onze nieuwsgroep

kotnet.veto

LEZERSBRIEVEN

VVS

Onaangenaam verrast waren de geledingen van Kringraad en Sociale Raad van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie toen wij in nummer 8 van uw weekkrant (dd. 17 november 2003) het artikel "Vertegenwoordiging op smalle basis? Problemen bij Vlaamse Vereniging van Studenten" lazen. Het beeld van VVS dat in het artikel wordt geschetst is ons inziens onjuist en staat haaks op de wijze waarop Kringraad en Sociale Raad in VVS participeren. Wij betreuren het plaatsen van het desbetreffende artikel daarom ten zeerste. Des te meer omdat onze vijf vertegenwoordigers in VVS niet gehoord zijn bij het opstellen van het artikel waardoor een dergelijke teneur waar het artikel van getuigt, voorkomen had kunnen worden.

Pieter Michiels, Bavo Cumps (voorzitters Kringraad en Sociale Raad), Joos Roets, Lien Keulemans en Ton van Weel, Jr. (vertegenwoordigers VVS)

De vrije tribune kan bezorgd worden vóór vrijdagmiddag 14 uur binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.be. De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem. Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven. De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

Academische Raad terug van weggeweest

Rector André Oosterlinck wist wellicht ook wel dat zijn doelstelling om de interne hervorming van de K.U.Leuven nog voor Kerstmis af te ronden, te ambitieus was. Met een nieuwe nota en op basis van de kritiek van de voorbije weken, wil de academische overheid nieuwe bakens uitzetten voor de toekomst van de K.U.Leuven.

Thomas Leys

De nieuwe nota, die naar eigen zeggen "elementen van een conceptueel kader" wil aandragen, beschrijft uitgebreid hoe 'voorlopig' alles wel is, en dat alles nog ter discussie kan gesteld worden. Men wil immers ten allen koste vermijden dat het beeld ontstaat dat alles van bovenaf wordt opgelegd en dat er nog weinig ruimte is tot bijsturing. De voorbije weken vonden immers intensieve rondes van overleg plaats, zowel met de diverse gelegingen — personeel, studenten — als met de groepen en faculteiten, vaak in de figuur van de decanen. Een aantal ideeën werd intussen

verlaten, zoals het voorstel over een andere procedure om een rector te verkiezen en het afschaffen van de Academische Raad. De nieuwe nota spreekt nu ook een tijdelijke timing af. De nieuwe groepsstructuren denkt men pas in de herfst van 2004 uitgetekend te hebben. De bovenbouw van de universitaire organisatie daarentegen zou reeds in het begin van het tweede semester van dit academiejaar moeten gekend zijn. Er ligt nu trouwens ook een duidelijk voorstel op tafel over de samenstelling van de nieuwe Raad van Bestuur (zie ook kader).

Voor de studenteninspraak kiest de

K.U.Leuven daarin voor een model van medebestuur. Dat is een verandering tegenover de huidige aanpak, die een mix vormt van uitgebreid medezeggenschap in allerlei overlegorganen en slechts een beperkte vorm van medebestuur in de academische raad, die overigens geen eindbeslissingen neemt. Dat wordt een hele opdracht voor de studentenvertegenwoordigers die uiteindelijk ook mee juridisch verantwoordelijk zullen zijn voor het bestuur van heel de K.U.Leuven. Méér dan enkel het vertolken van het studen-

dit academiejaar een decreet gestemd zien dat de universiteiten en hogescholen verplicht een verkozen studentenraad op te richten. Wanneer er dan slechts waarnemers of te weinig studenten zetelen in het bestuur, dan moet de onderwijsinstellingen verplicht het advies inwinnen van die studentenraad over allerlei aangelegenheden. Dat is het model van medezeggenschap. Die studentenraad verliest echter veel van haar bevoegdheden wanneer er wordt gekozen voor een model van medebestuur en er minstens tien procent

(foto archief)

tenstandpunt zullen zij ook hun licht moeten laten schijnen op zaken als het onderzoeksbeleid en de allocatie van middelen over de verschillende groepen en faculteiten. Die topics behoren traditioneel niet tot de kernactiviteiten van de Leuvense studentenbeweging, maar zij zal deze zich in de toekomst noodgedwongen ter harte moeten nemen, indien zij verder wil meestappen in dit model van medebestuur.

Wellicht heeft de academische overheid ook goed de laatste versie van het ontwerp van participatiedecreet gelezen. Minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten wil nog

stemgerechtigde studenten-leden zetelen in het bestuur. Met 4 op de 33 leden zou de K.U.Leuven aan deze voorwaarde voldoen en kan zij dus op een meer slagvaardige manier besturen, zonder dat een studentenraad de beslissingen kan vertragen.

www.kuleuven.ac.be/algemeen/bel_org/

Wat is nieuw?

* Meer dan in de vorige nota benadrukte de academische overheid dat ze zich de doelstellingen van de democratisering van het onderwijs en het bevorderen van het ethisch waardenbesef aantrekt: "We zijn er ons van bewust dat de universitaire organisatie niet alleen wordt bepaald door een economische ratio, maar nog meer door een maatschappelijke missie."

* De Raad van Bestuur zou bestaan uit 33 leden:

- 11 leden van het gemeenschappelijk bureau, die het beleid uitvoeren en dus als 'afgevaardigd bestuurder' functioneren:

- 11 externe leden, die onafhankelijk hun mandaat moeten uitoefenen;

- 11 interne leden, die de diverse gelegingen vertegenwoordigen: 3 leden van de professoren, 3 leden van het assistend academisch personeel, 1 lid van het administratief en technisch personeel en 4 studenten-leden.

* De onderzoeksgroepen aan de basis krijgen de nodige autonomie om een personeelsbeleid uit te stippelen en om de onderzoeksactiviteiten zelf te coördineren, binnen bepaalde grenzen. De beruchte excellentiepolen worden enkel gefinancierd met de extra onderzoeksmiddelen die beschikbaar zijn, niet met de bestaande.

* De Groepen (humane, exacte, biomedische) krijgen nog steeds veel extra bevoegdheden bij en zullen de nodige beslissingsbevoegdheid krijgen. Faculteiten worden minder belangrijk moeten eventueel opgesplitst worden in kleinere 'scholen'.

* De Academische Raad blijft bestaan als een overlegorgaan van de decanen en het gemeenschappelijk bureau. Ze bespreekt de algemene beleidsopties en levert op sommige punten advies voor de Raad van Bestuur. De belangrijke beslissingen worden echter op groepsniveau genomen en uitgevoerd.

* Voor de rectorverkiezingen zou de open kandidaatstelling gewaarborgd blijven. Het profiel van de kandidaten wordt wel getoetst door een representatief samengestelde commissie. Ook de ambts-termijn van de rector staat nu ter discussie: men zou deze verlengen tot zeven of acht jaar, met een tussentijdse evaluatie.

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

3+1+1 in wetenschappelijke richtingen?

De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) reageert positief op het voorstel van minister van Onderwijs Vanderpoorten om een 'onderzoeksmaster' in te richten in wetenschappelijke richtingen. De onderzoeksmaster zou een extra jaar opleiding zijn, na de '3+1' van bachelor en master.

De VLIR, en ook de Leuvense studenten, hadden immers aan de minister gevraagd of bepaalde studierichtingen, vooral wetenschappelijke, in de BaMa-structuur een jaar langer zouden mogen duren. De minister wees dit voorstel toen af, vooral met budgettaire argumenten.

De onderzoeksmaster moet een ander voorstel vervangen, namelijk dat van de 'dubbele master'. De universiteiten hadden voorgesteld om in de wetenschappelijke richtingen twee verschillende masters in te richten: een éénjarige voor wie wil gaan werken en een tweejarige als voorbereiding op het doctoraat. Vanderpoorten vond dit goed, maar het idee werd afgewezen door de rest van de Vlaamse regering.

Franstalige studenten tegen Bologna

Enkele honderden Franstalige studenten hebben vorige week betoogd tegen de geplande hervormingen van het hoger onderwijs. Die hervormingen situeren zich rond het Bologna-proces, dat de eenmaking van het Europese hoger onderwijs beoogt.

Het protest aan Franstalige zijde staat in schril contrast

met de Vlaamse situatie, waar de studentenverenigingen in grote mate positief staan tegenover de hervormingen. De Franstaligen vrezen vooral voor hoger inschrijvingsgeld en een vermindering van het democratische karakter van het hoger onderwijs.

Eredocoraten aan VUB en UGent

Vorige week reikte de VUB een eredoctoraat uit aan Noam Chomsky en Hans Blix. Noam Chomsky kreeg de onderscheiding voor zijn baanbrekend werk in de taalkunde en ook omdat hij "één van de meest gezaghebbende politieke commentatoren in de VS" is. Chomsky is zowat een goeroe voor de andersglobalistische beweging en heeft zich met zijn vaak erg harde kritiek op verschillende (rechtse) Amerikaanse regeringen vaak de woede van conservatief Amerika op de hals gehaald. In Europa is Chomsky echter een graag geziene intellectueel.

Ook een andere eredoctor van de VUB, Hans Blix, schuwt de kritiek op de Verenigde Staten niet. Als hoofd van de VN-wapeninspecteurs in Irak maakte hij meermaals duidelijk dat de regering van George W. Bush te hard van stapel liep met haar bewijzen van massavernietigingswapens en dit werd door de rector van de VUB sterk geprezen. Blix zelf nam trouwens duidelijk stelling in op de ceremonie, door te stellen dat hij nooit in de Amerikaanse bewijzen geloofd heeft.

Aan de UGent zochten ze hun erodocoren minder internationaal. Zo krijgt Luc Van den Bossche daar de titel van eredoctor. De Gentenaar is tegenwoordig vooral bekend

als vader van Freya. Hij studeerde vroeger nog rechten aan de RUG en was er zelfs studentenvertegenwoordiger. Later ging hij in de politiek en schopte het onder andere tot minister van Onderwijs en (later) van Ambtenarenzaken. Dit jaar zei hij de politiek vaarwel en nu houdt hij zich onder andere bezig met het voorzitterschap van de associatie rond de UGent. Een ex-student en voorzitter van de associatie die een eredoctoraat krijgt? Als dat André Oosterlinck maar niet op ideeën brengt...

Parodie op imagocampagne K.U.Leuven

Naar alle waarschijnlijkheid kreeg je vorige week een e-mail van rector André Oosterlinck met als titel 'Uitnodiging'. Die diende om de nieuwe imagocampagne van de K.U.Leuven aan te kondigen. Later hebben onbekenden echter ook een nepboodschap verstuurd naar alle K.U.Leuven-personeelsleden, die ook van de rector zou uitgaan. In die e-mail heeft de rector het over studenten die weinig kaas hebben gegeten van economie en niet kunnen tellen.

De vermoedelijke daders worden gezocht onder studenten, al is 'gezocht' een verkeerde uitdrukking. Bij de afdeling Marketing van de universiteit kunnen ze er immers mee lachen. Hoofd Marketing Luk Warlop: "Blijkbaar roept het oorspronkelijke bericht van de rector reacties op. Dat is toch goede reclame? Op deze manier valt de universiteit op en dat is een teken dat onze campagne gezien wordt."

(ldk)

Parlement heeft steeds het laatste woord

Kamervoorzitter Herman De Croo (VLD) was dinsdagavond uitgenodigd door de Christen-Democratische Studenten (CDS). Politicoloog Wilfried Dewachter van de K.U. Leuven beweerde onlangs dat de invloed van het parlement de laatste tien jaar sterk is gedaald. De Croo maakte van deze avond dan ook gebruik om het parlement met vuur te verdedigen.

Bernard Rommel

Oude rot De Croo bracht weinig nieuws, toch kon hij het publiek boeien door het relaas van zijn jarenlange politieke ervaring en door zijn bloemrijke en persoonlijke taalgebruik. In het eerste deel maakte De Croo een korte schets van de geschiedenis van het parlement en hoe het geëvolueerd is tot de instelling die we nu kennen. Voor het bestaan van het parlement had de koning de absolute macht en hij vaardigde zelf wetten uit. De koning had niet genoeg geld om deze wetten te doen naleven en deed daarom meer en meer een beroep op burgers. Zo werd in Engeland één man per district aangeduid. De macht van de koning verminderde daardoor stelselmatig. De soevereiniteit van de staat werd verlegd naar het parlement waar op basis van een meerderheid wetten goedgekeurd worden. Nog steeds gaat elke wet naar de koning, voor ze van kracht wordt.

Uitzweten

De Croo benadrukte de rol van het parlement voor de goede werking van de democratie. Het parlement heeft meerdere functies waarvan de voornaamste zijn: wetten ontwerpen en goedkeuren, de uitvoering van wetten controleren en de uitgaven van de regering controleren. In tegenstelling tot andere landen kan het parlement niet opgezet worden tegen de regering. Zo is de federale regering gevormd door een *uitzetting* van een meerderheid in het parlement. Dit in tegenstelling tot de Verenigde Staten waar de politieke kleur van ministers niet gebaseerd is op een

meerderheid in het parlement.

Tijdens de periode van de regering Dehaene was het parlement in een kleine crisis verzeild geraakt. Het kreeg bijvoorbeeld onvoldoende aandacht in de media.

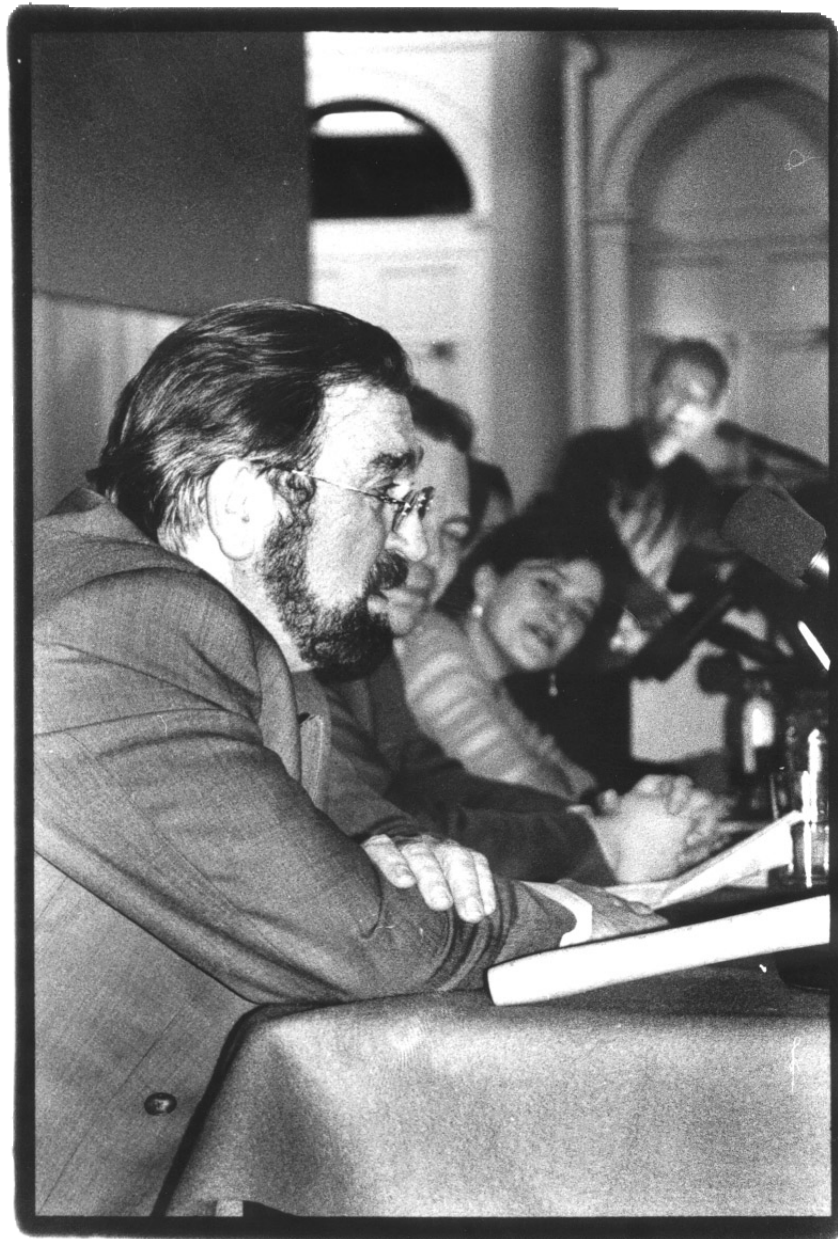
politiek en de aantrekkingskracht voor de burger te vergroten. Zo staat elke tussenkomst in het parlement op beeld en kan het via de website gevolgd worden. De Croo probeert ook de verstaanbaarheid van

om een samenvatting te maken. De deuren staan ook altijd open zodat het parlement een open huis wordt.

Spanning

Pieter De Crem (CD&V) heeft onlangs de kritiek geuit dat het parlement te lang met vakantie gaat. De Croo pareerde deze kritiek door er op te wijzen dat er wel degelijk hard gewerkt wordt in het parlement. In september zijn er veel internationale bijeenkomsten voor parlementsleden zodat het parlement dan bijna automatisch stilvalt. De Croo ging ook verder in op de vraag of het parlement wel geplaatst is om de regering te controleren. Die wordt immers gevormd door een meerderheid in het parlement. De media zal pas aandacht besteden aan het parlementaire werk als er genoeg spanning is tussen regering en parlement. Volgens De Croo kunnen parlementaire vragen het een regeringslid best moeilijk maken. Hij sprak hier met een metafoor over de *fleuret mouchetée*. Het parlementslicd kruist de degen met de minister zonder hem zware schade te kunnen berokkenen.

Toch vindt De Croo dat oppositie en meerderheid niet heel ver van elkaar afstaan, omdat enkele partijen op andere niveaus (gemeentelijk of provinciaal) met elkaar moeten samenwerken. Dit voorkomt volgens hem dat in de Belgische politiek grote aardschokken gebeuren. De kritiek van professor Dewachter dat het parlement geen grote rol meer speelt, nuanceert hij. Ministers voelen zich steeds een beetje een parlementair en zullen steeds verantwoording afleggen aan het parlement. Als afsluiter becommentarieerde De Croo nog het huidige politieke landschap. Hij vindt dat partijen niet voor gelijk wat mogen staan. De kiezer moet immers een duidelijke keuze kunnen maken tussen de verschillende alternatieven. Een partij die meegaat op de golven van de mode is volgens hem veroordeeld om voorbij te gaan.

(foto archief)

De Croo probeert het parlement nu terug een vooraanstaande rol te geven in de

wetten voor de burger te vergroten door de indiener van een wetsvoorstel te verplichten

K.U.Brussel 'tijdelijk' uit Associatie gezet

Enigszins geruisloos is onlangs de Katholieke Universiteit Brussel statutair verwijderd uit de structuren van de Associatie K.U.Leuven. Niet omdat de K.U.Brussel dat gevraagd had, maar omdat het structuurdecreet hoger onderwijs dat voorschrijft.

Thomas Leys

De associaties tussen universiteit en hogescholen zijn opgericht als een gevolg van de Bologna-hervormingen in Vlaanderen. De hoofdbedoeling is om de kwaliteit van de opleidingen van twee cycli aan de hogescholen te verhogen door de wetenschappelijke samenwerking met de universiteit te bevorderen. Het nieuwe structuurdecreet hoger onderwijs, dat in april werd goedgekeurd, bepaalt dat een associatie maar uit één universiteit mag bestaan en dat deze universiteit ook masters moet kunnen aanbieden.

Voor de kleine K.U.Brussel, dat enkel bachelors aanbiedt, is de rekening snel gemaakt: zij mag geen associatie oprichten én mag ook niet toetreden tot een andere associatie. Al snel werd dit als onrechtvaardig gezien. Associaties hebben immers ook heel wat andere taken: kwaliteitszorg, samenwerking op het vlak van informatica, personeelsbeleid, enzovoort. Andere universiteiten wilden graag de K.U.Brussel opnemen in hun associatie.

De Vrije Universiteit Brussel zag haar kans schoon om een echte hogeronderwijsruimte in de hoofdstad te realiseren. De K.U.Leuven, die sowieso al een geprivilegieerde relatie had met haar levensbeschouwelijke kleine broertje in Brussel, wilde de K.U.Brussel toevoegen aan haar reeds lange lijst van zowat alle katholieke hogescholen in Vlaanderen. Na interne discussies won uiteindelijk de K.U.Leuven het pleit. Als volwaardige partner werd de K.U.Brussel opgenomen in de structuren van de Associatie K.U.Leuven die vorig jaar al officieel als vzw was opgericht.

Dat was echter buiten regeringscommissaris Jos Bosmans gerekend. Die moet waken over de naleving van de onderwijsdecreten in de universiteit en de associatie. In een brief aan de Associatie K.U.Leuven wees de regeringscommissaris op het structuurdecreet: de K.U.Leuven en de K.U.Brussel kunnen niet in één associatie functioneren.

Arbitragehof

De Associatie, en dan vooral de K.U.Leuven, was aanvankelijk combattief. Volgens de universiteit is het verbod in het decreet in strijd met de grondwettelijke vrijheid van vereniging en onderwijs. Het parlement kan niet zomaar aan onderwijsinstellingen verbieden om samen een nieuwe structuur op te zetten. Dat zou een overdreven inmenging zijn in het particuliere initiatief,

dat uiteindelijk vrije universiteiten nog steeds zijn. Even zag het er zelfs naar uit dat de K.U.Leuven of de Associatie daarom naar het Arbitragehof zou stappen. Die instelling heeft de bevoegdheid om onderdelen van wetten en decreten te vernietigen die in strijd zijn met de grondwet. Wanneer men daar zijn gelijk zou kunnen halen, zou de K.U.Brussel zonder problemen kunnen toetreden tot de Leuvense associatie.

Zover is het uiteindelijk niet gekomen. Wellicht uit angst dat de hele structuur van de Associatie K.U.Leuven zou geblokkeerd raken, werden twee weken geleden de statuten aangepast en is de K.U.Brussel geen officieel lid meer van de Associatie. Volgens rector Marc Van Hoecke van de K.U.Brussel is dit een "tijdelijke" oplossing. Hij blijft ook ten persoonlijke titel zetelen in de Raad van Beheer van de Associatie.

Ook in de praktijk verandert er uiteindelijk niets. Alle bestaande vormen van samenwerking blijven bestaan. Zo vervult de K.U.Brussel een belangrijke rol in de zogenaamde academisering van de Brusselse hogeschoolopleidingen aan de Ehsal, wat economie betreft en de Vlekho, voor de taalopleidingen. Of er uiteindelijk nog een definitieve, juridische oplossing uit de bus komt, is afwachten.

<http://associatie.kuleuven.ac.be>

Leuven houdt van haar studenten

Studenten zijn altijd een beetje migrant in hun universiteitstad en voelen zich soms zeer stiefmoederlijk behandeld. Leuven biedt sinds enkele jaren echter een reikende hand en een luisterend oor in de vorm van een studentenschen die het contact tussen stad en student moet verbeteren.

Herman Loos

Denise Vandevooft is sinds begin oktober van dit jaar de nieuwe studentenschen van de stad Leuven en heeft nog een beetje last van haar zware portefeuille, een fenomeen dat de meeste studenten wellicht onbekend is. Naast studentenaangelegenheden is ze immers ook nog bevoegd voor cultuur, sociale zaken en ontwikkelings-samenwerking en het vergt enige tijd om zich in deze verschillende domeinen in te werken.

Veto: *Wat stelt de functie studentenschen voor?*

Denise Vandevooft: «Deze functie bestaat pas sinds een paar jaar. De aanleiding was ongetwijfeld de nood aan één duidelijk aanspreekpunt binnen de stad Leuven met betrekking tot studentenaangelegenheden. Die nood werd ervaren aangezien het overleg tussen studentenvertegenwoordigers, universiteit en stadsbestuur nogal log verliep en men soms een niet echt een duidelijk aanspreekpunt had. Nochtans krijgen ze vaak met elkaar te maken op verschillende gebieden zoals milieu, mobiliteit en huisvesting. Elke stadsdienst en schepen heeft binnen zijn bevoegdheden wel op een of andere manier met de studenten te maken. De studentenschen moet voor de coördinatie zorgen en een aanspreekpunt vormen voor de betrokkenen.»

Optelsom

Veto: *Hoe verloopt het studentenoverleg?*

Vandevooft: «Onder mijn voorganger, Saïd El Khadraoui, was er regelmatig overleg met vertegenwoordigers van de studenten, stadsbestuur en politie. Momenteel zijn we dat overleg opnieuw aan het opstarten. Deze week is er een eerste overlegavond met vertegenwoordigers van de studenten. Op de agenda staan actuele thema's zoals huisvesting, nachtlawaai en de evaluatie van de studentenbrochure. Het is de bedoeling dat alle betrokkenen agendapunten bij het overleg kunnen aanbrengen.»

Veto: *Hoe belangrijk zijn studenten eigenlijk voor de stad Leuven? Beschikt u over een voldoende ruim budget?*

Vandevooft: «Er is een budget voorzien voor de studentenbrochure. Ook bij andere begrotingsartikelen wordt geld voorzien voor studenten, maar dat gaat dan vaak samen met inspanningen voor de ganse Leuvense bevolking. Dat is het geval met voorzieningen zoals betere fietspaden en mobiliteit, die ook voor studenten belangrijk zijn. Als ik de optelsom zou maken over de verschillende domeinen denk ik dat Leuven zeer studentvriendelijk is.»

«Studenten zijn heel belangrijk voor Leuven. De stad Leuven telt ongeveer 90.000 inwoners en elk academiejaar komen daar nog een 30.000 studentenbewoners bij. Ongeveer een kwart van de

bewoners is dus student. Dat maakt dat Leuven een jonge, bruisende stad is. Studenten zijn ook consumenten en zorgen voor inkomsten bij handel en horeca. Daarnaast is de universiteit een grote werkgever. Leuven is dus zeer blij met de aanwezigheid van studenten. Het uitgaansleven zorgt natuurlijk wel eens voor overlast, maar anderzijds is er ook veel sociale controle en veiligheid aangezien er op elk uur van de dag wel studenten op straat lopen.»

Buurtbewoners

Veto: *Als Leuven zo blij is, waarom komen de studenten dan vooral negatief in beeld?*

Vandevooft: «Ik heb het zelf altijd positief gevonden dat Leuven een studentenstad is. In verband met de beeldvorming denk ik dat de media altijd een belangrijke rol spelen. Het negatieve aspect komt immers gemakkelijker in beeld. Ondanks het feit dat wij steeds goede initiatieven benadrukken, wordt dat in de media graag doodgezwegen. Het positieve is blijkbaar minder aantrekkelijk.»

Veto: *Hoe zit het met de campagne 'Zeg neen tegen nachtlawaai'. Kunnen de buurtcomités zich verzoenen met de studenten?*

Vandevooft: «Ik denk dat de mensen van buurtcomités blij zijn met de talrijke inspanningen van studenten, politie en stad om de overlast te beperken. Anderzijds is die overlast voor die mensen wel de realiteit. Er is regelmatig overleg met buurtbewoners, politie en de fakbars. Vaak komt zo'n overleg echter op momenten dat het echt uit de hand loopt. De buurtbewoners zien nu wel in dat de studenten zelf veel investeren om

Rijgedrag

Veto: *Wat is uw standpunt in de jaarlijks weerkerende fietsproblematiek?*

Vandevooft: «Ik vind dat de politie tegen iedereen gelijk moet optreden. Ik ben zelf fietser en ik begrijp het gedrag van sommige fietsers niet. Als je zonder licht of in de verkeerde richting rijdt, breng je jezelf en anderen in gevaar. Er zijn veel nog zwakkere weggebruikers, zoals voetgangers en senioren en ik vind dat er wederzijds respect moet bestaan tussen alle weggebruikers. Nu, in Leuven zijn er enorm veel fietsers en voetgangers in het straatbeeld. De automobilisten zijn in het stadscentrum een beetje teruggedrongen en hebben hun rijgedrag serieus moeten aanpassen aan die realiteit.»

«De stad heeft ook veel geïnvesteerd in het plaatsen van bijkomende fietsstallingen waardoor er een aantal parkeerplaatsen gesneuveld zijn, zeer tegen de zin van sommige buurtbewoners. Hieraan merk je toch dat de stad veel belang hecht aan een veilig fietsklimaat. Wij willen deze ruimte voor fietsers en voetgangers echter blijven verbeteren. Bij de heraanleg van het Fochplein zal er een ondergrondse fietsparking komen, zodat je je fiets veilig kan stallen. Dat is volgens mij zeer belangrijk in een stadscentrum. Een project als vzw Velo vind ik ook fantastisch: het zorgt voor tewerkstelling, is goed voor het milieu en studenten kunnen goedkoop fietsen. Naast deze fietsvoorzieningen kunnen studenten ook gratis de bus op, wat de mobiliteit nogmaals vergroot.»

Veto: *Wat is uw rol in het hete hangijzer rond huisvesting?*

gezin kunnen krijgen en dat is een vorm van *profitariaat*. Daarom willen we niet dat bestaande eengezinswoningen nog omgebouwd worden tot enkel koten voor studenten. Een jong gezin krijgt echter wel de kans om enkele kamers aan studenten te verhuren om de kosten van de aankoop van hun huis te drukken.»

Leegstand

«Wat wij willen steunen zijn de projecten van de K.U.Leuven en eventuele privé-investeerdere, die in hun bouwprojecten voor grotere aantallen kamers zorgen, wat bij de herinrichting van huizen in de binnenstad niet het geval is. Ik vind immers ook dat de unief de opdracht heeft in sociale kamers te voorzien voor beursstudenten en studenten met een klein budget. Ik ben blij dat er nu meer samenwerking met de unief mogelijk is. Via de kotendatabank zullen we een beter beeld krijgen van het aantal beschikbare kamers. Maar het blijft voor ons zoeken naar de ideale mix: in een vrije marktsysteem heb je weinig greep op de prijs. Men zegt wel dat een percentage leegstand de prijs kan drukken, maar dat zal natuurlijk niemand willen doen.»

Veto: *U verwijst hier naar de acties van Sociale Raad. Wat vindt u van hun standpunt?*

Vandevooft: «Kijk, als student moet je kritisch zijn en opkomen voor je rechten. Sommige acties begrijp ik echter niet. Zo was er vorig jaar de actie van studenten samen met het eigenaarssyndicaat. *Tja*, in mijn tijd zou dat niet waar geweest zijn. *(lacht)* Waarmee ik niet wil zeggen dat vroeger alles beter was. De eerste slachtoffers van een tekort op de markt zijn vooral zwakkeren

“Leuven is blij met de aanwezigheid van studenten, ze zorgen voor sociale controle en veiligheid”

(foto: Christophe De Belder)

een constructieve bijdrage te leveren. Het stewardsysteem van de studenten in de Tiensestraat en de aanwezigheid van de studentenagent worden positief ervaren. Ook in de Parkstraat zijn onlangs studenten zelf met een actie gestart om te sensibiliseren tegen de overlast die door een minderheid wordt teweeggebracht.»

Veto: *En toch probeert men het uitgaansleven buiten het centrum te sluiten.*

Vandevooft: «Bij mijn weten blijven de cafés en de fakbars toch waar ze nu zijn? Neen, het gaat dan enkel om grote fuifzalen, die volgens mij in geen enkel stadscentrum op hun plaats zijn. Er is een idee om op langere termijn in de Vaartkom het depot om te bouwen tot een muziekcentrum met een grote polyvalente zaal. Dat kadert echter in een geheel van investeringen in die buurt, die in de toekomst een uitbreiding van het centrum moet worden.»

Vandevooft: «Dat is momenteel een belangrijk punt op de agenda van het studentenoverleg. Ik denk dat er een aantal misverstanden en mythes bestaan. Een stadsbeleid van 'kotenstop' is er nooit geweest. We willen wel een gezonde mix van bewoners tot stand brengen en de binnenstad leefbaar maken en houden. Vooral jonge gezinnen met kinderen zijn een prioriteit. We willen vaste bewoning in de stad aantrekkelijker maken en dat moet door enerzijds te zorgen voor financieel haalbare huisvesting en anderzijds door te zorgen voor voldoende groen en andere voorzieningen.»

«Wat wij willen voorkomen is dat grote huizen, soms mooie herenhuizen, worden opgekocht door koteigenaars en opgedeeld in bijvoorbeeld tien studentenkamers. De eigenaars halen er dan een veelvoud van het geld uit dat ze door verhuur aan een jong

zoals buitenlandse studenten, die wel eens worden uitgebuit. Dit is voor de stad een grote bezorgdheid. Er zijn echter signalen dat er dit jaar minder problemen zijn.»

«De ruimtelijke structuur van de stad in de komende decennia is momenteel aan de orde. Leuven moet een leefbare stad blijven op alle gebieden, waar iedereen zijn plaats vindt. Dat is wat het stadsbestuur momenteel ook bezighoudt. Studenten zijn een belangrijk onderdeel van deze stad. Het is mijn bedoeling om een goede verstandhouding te creëren tussen stad en studenten, zodat hun stem ook gehoord wordt.»

Kleuters leren zaken doen?

Kondigde Vlaams minister-president Bart Somers (VLD) vorige week nog in hoogsteigen persoon het studentendebat over ondernemen aan, dan stuurde hij deze week – eveneens in hoogsteigen persoon – zijn kat. De kat van dienst was de kabinetschef van minister van Economie Ceysens (VLD) en noteerde lustig de opmerkingen van panel en publiek.

Joris Beckers

Ekonomika, het VRG en Politika organiseerden vorige week een debat over ondernemingszin dat kadert in het algemene toekomstdebat dat momenteel in ons 'kleurrijke Vlaanderen' gevoerd wordt. Naast de kabinetschef werd het panel bevolkt door een ervaren ondernemer en de professoren Sleuwaegen (TEW) en Crijns (Vlerick). Politiek hoofdredacteur van een onafhankelijk dagblad, Yves Desmet, mende het vierspan in goede banen tussen de vragen vanuit het eerder schaars opgekomen publiek. Hij betreunde de afwezigheid van minister-president Somers, aangezien grappen over zijn kapsel nu niet meer terzake zouden doen.

Refter

Met het devies: "Zeg niet Lernout en Hauspie, maar wel Paul Janssen Pharmaceutica" werd de eerste van drie discussieslots aangesneden. Hogeschoolstudente Anke Brandt pleitte voor projectgeoriënteerd onderwijs met coaches die de studenten in een ervaringsgerichte leeromgeving lieten aanknopen bij het bedrijfsleven. Het panel bevestigde zijn afkeer van onze

bureaucratische cultuur, waarin leerlingen die hun creativiteit beleven door niet in de rij te gaan staan, gestraft worden. Professor Crijns zorgde echter voor een nuancerende noot door te stellen dat attitude, inzicht en kennismaking met ondernemingen niet op één hoop gesmeten mochten worden. In tegenstelling tot de inleidster, die leerlingen de refter wilde laten beheren, verzette hij zich tegen het doembeeld waarin kleuters zaken leren doen. De kabinetschef maakte van de gelegenheid gebruik om Onderwijsminister Vanderpoorten (VLD) met haar recente voorstellen in het zonnetje te plaatsen. Vanderpoorten wil ondernemen laten opnemen in de eindtermen en het aantal stages voor leerlingen en leerkrachten sterk vermeerderen.

Daarop ontspon zich een debat over de praktische kant van zulke bedrijfsstages. Crijns waarschuwde voor het misbruik van de stagiaires als goedkope werkkrachten, waardoor de aversie voor ondernemingen nog zou toenemen. Sleuwaegen kon op zijn beurt niet leven met verplichte stages, die de bureaucratie enkel zouden versterken. Volgens de professor moet de houding van de Vlaming evolueren naar de wil om ook gedurende de carrière stappen tot ondernemen te zetten. Hij loofde daarbij het systeem van de MBA's in de Verenigde Staten. Yves Desmet voerde vanuit zijn bemiddelende positie aan dat zulke stages minstens vier maanden moeten tellen en vroeg zich openlijk af waarom een bedrijf die investering zou maken. Vanuit het kabinet werd slechts gewezen op de maatschappelijke verantwoordelijkheid van bedrijven, wat met Ford Genk in het achterhoofd wel eens als een redelijk naïef standpunt zou kunnen afgedaan worden.

Vanuit de zaal kwamen vervolgens heel wat doordachte opmerkingen. Er was de

vraag naar leerkrachten die het ondernemen kunnen aanbrengen, een vraag die bij de leerkrachten zelf leeft. Nuances om eerder partners dan stagiaires van bedrijven te worden en binnen het onderwijs zelf netoverschrijdend te werk te gaan, werden op algemene instemming onthaald. Het feit dat Nederlandse bedrijven veel flexibeler bleken qua samenwerking, werd geweten aan het taboe dat in België nog steeds over ondernemen hangt. Desmet vatte samen: "Net zoals de Nederlanders moeten we erin slagen van het slechtste bier, het meest verspreide merk te maken."

Vriendenlening

In een tweede deel klaagde ingenieur Bram De Muer, die druk bezig is een Leuvense spin-off rond geïntegreerde microsensoren uit de grond te stampen, de vele moeilijkheden die hij als starter ondervindt aan. Wie dacht dat er massaal overheidssteun zou afgesmeekt worden, was mis. Projecten om vriendenleningen fiscaal aantrekkelijker te maken, een talentenbank en peterschap door bestaande bedrijven werden weliswaar goed onthaald, maar weekten ook enige argwaan los. Zo zouden de maatregelen niet mogen leiden tot afhankelijkheid van wie dan ook en Crijns merkte op dat wie niet zijn eigen geld, maar wel overheidsgeld wil investeren, zijn geloofwaardigheid als ondernemer verliest. Dit wilde hij aanschouwelijker maken door een vergelijking met het veldrijden: rijden we in België alleen nog maar op gemakkelijke parcours, dan kunnen we internationaal helemaal niet meer mee. Verder zette hij het succes van de bestaande mini-ondernemingen in de verf, waarbij hij met beschuldigende blik opmerkte dat de overheidssteun op dit vlak wel wat magertjes

was. De kabinetschef nam de boodschap mee.

Evenaar

Na nog een korte discussie over randvoorwaarden van het ondernemen nodigde de moderator K.U.Leuven-innovator Koenraad Debackere uit om de veelbesproken kenniseconomie te komen toelichten. Hij schetste een genuanceerd beeld over de globaliserende wereldmarkt en haar pijnpunten. Sleuwaegen gaf daarbij de media een veeg uit de pan, door te stellen dat je al de *Financial Times* moet lezen om op de hoogte te zijn van de internationale economie. Crijns eiste meer aandacht voor de doorgroeiende, bedrijven die na een goede start tot een vaste waarde uitgroeien. Topstudenten zouden naar de grote *business schools* gestuurd moeten worden met de garantie dat ook een aanzienlijk deel terugkeert. Daarvoor haalde Debackere het voorbeeld van Ierland aan, dat heel wat 'buitenlandse landgenoten' met fiscale middelen heeft kunnen terughalen. Crijns ging vervolgens nog even door over de schraperigheid van de overheid.

Op korte tijd kwamen nog heel wat interessante aspecten bovendrijven. Zo was er kritiek op de manier waarop de overheid haar expansiegeld uitdeelt en werd er geopperd dat ook de kenniseconomie reeds naar lageloonlanden trekt. Gelukkig is er nog de zorgeconomie, zo bleek, want ouderen verplaatsen zich nu eenmaal niet zo vlug richting evenaar.

De discussie woedt verder op www.kleurrijkvlaanderen.be

De nieuwe macho

'Minister Arena bestrijdt nieuwe macho.' Ik verslik me bijna in mijn ochtendlijke kop koffie, wanneer ik zie wat mijn krant titelt. Marie Arena, als naam een Kiekeboe-strip waardig, gaat als minister van Gelijke Kansen, het machodom in België aanpakken. Ze klaagt het fysiek en verbaal geweld aan, dat vrouwen op straat moeten ondergaan. Hiervoor plant ze een sensibiliseringscampagne, maar wil ze ook repressief optreden door middel van administratieve boetes.

Goed nieuws dus. Ikzelf ben namelijk een fervent voorstander van vrouwen. Vrouwen zijn het draagvlak, de basis en het cement van onze samenleving. Al jaren ijver ik dan ook voor meer vrouwen in hoge functies, vrouwen aan d'unief, vrouwen achter het stuur, vrouwen in bed en alle vormen van gelijkheid die de vrouw toekomen.

Als lid van het mannelijke broederschap zou ik geneigd moeten zijn om eerder argwanend tegenover deze maatregel te staan. Toch stoort ze me niet, integendeel. De laatste tijd gaat het namelijk zover dat ik als man, indirect last begin te krijgen van de agressieve opdringerigheid van andere mannen. Ik verklaar mezelf nader.

Onlangs was ik op een feestje in het STUK. Twee weken eerder had ik daar — op zeer beschaafde wijze — een

uitzonderlijk leuk meisje leren kennen, dat in Gent studeerde. Gent ligt niet naast mijn deur, dus kon ik ze in de tussentijd niet meer op het lijf lopen. Ze had me echter duidelijk laten weten dat ze er op het volgende feestje weer zou zijn. Geen loze belofte, want klokslag elf uur stond ze met pretoogjes voor mijn neus. Tot hier was alles fijn.

Het probleem met dit meisje was dat ze bijzonder goed kon dansen. Daarnaast had ze een figuur dat zeer prettig oogde en een vriendelijk gezicht. De combinatie van deze factoren, zorgt er voor dat ze op feestjes en daarbuiten, gemiddeld meer aandacht van de mannelijke populatie krijgt. Tja, ook ik pleit hier schuldig.

Helaas blijft het meestal niet bij aandacht. Er waren minstens vijf specimen die het nodig vonden haar om de beurt aan te klampen. Je kent dat wel. Kerels met weinig creatieve openingszinnen, die met een aan onkruid gerelateerde hardnekkigheid steeds blijven terugkeren. Ze dansen niet, maar staan aan de zijlijn te saliveren en spreken over vrouwen in termen van prooi en slachtoffer.

Je kan als meisje duidelijke tekens van desinteresse tonen, maar vaak hebben deze primitieven onvoldoende subtiliteit om deze te kunnen interpreteren. Een man ziet wat hij wil zien. Sommige exemplaren hebben daarnaast nog een onvermoeibare profile-

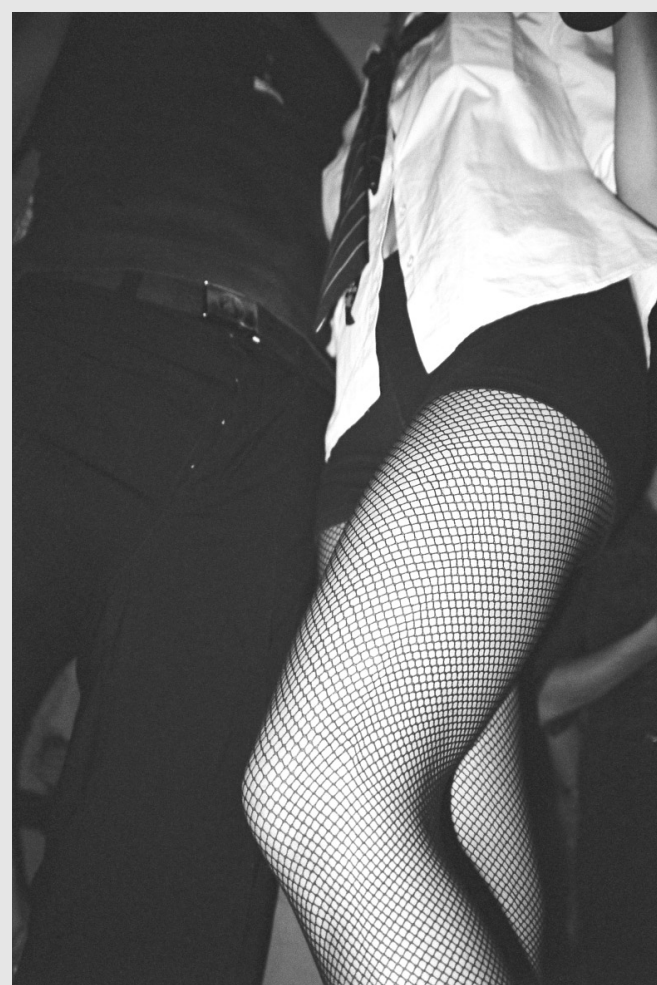
ringsdrang en weinig subtiele technieken. Ze denken maar aan één ding: scoren!

Het probleem is dat ik, mezelf tot het iets bescheidenere type rekenend, ondertussen wel heel prettig met dat meisje stond te dansen. Zijzelf toonde ook uitwendige tekenen van tevredenheid over deze gemeenschappelijke activiteit. Toch kon dit niet baten en bleven de geestdriftige interventies aanhouden. Aangezien ik er van uit ga dat geweld geen duurzame oplossing biedt, was er tot op vandaag geen enkel verweer tegen deze agressieve mannelijke gedragingen. Ik ben mevrouw Arena dan ook bijzonder dankbaar dat zij op zoek gaat naar een oplossing voor dit probleem.

Persoonlijk dacht ik aan een patrouille van ex-judoka's — Ulla en Gella bijvoorbeeld — die in volledige gevechtscapaciteit, opdringerige mannen op de bon komen zwieren. Bij de minste vorm van verzet, worden deze amokmakers in een strakke wurggreep afgevoerd, waarna ze met een waza-hari in de laadruimte worden geworpen. Ipon!

Dit initiatief is een belangrijke stap in de verdere bevrijding van de vrouw. Zelf heb ik dan eindelijk alle ruimte om ongestoord te polsen naar de diepere gevoelens van dit wel erg leuke meisje. Wat dacht je? Moderne man of moderne macho... Het blijft altijd een man.

Pieter Baert

"Gelukkig heb ik op mijn kot ook kleren liggen"

Omdat Leuven meer dan louter universiteitsstudenten herbergt, trokken we deze week naar GroepT om een preses aan de haak te slaan. De industrieel ingenieurs verenigen zich daar binnen Industria, onder leiding van preses Pieter Vanparijs. Eens luisteren wat hij te vertellen heeft.

Ben Deboeck & Sieghild Lacoere

Veto: Wat zijn de mooie en minder mooie kanten van het presesschap?

Pieter Vanparijs: «Ik ben echt enorm graag preses. Elke preses doet het natuurlijk wel een beetje voor de belangstelling, al is dat nooit de hoofdreden om zo'n verantwoordelijkheid op te nemen. Maar ik geef toe dat ik het wel leuk vind om in de schijnwerpers te staan. Bovendien leer je als preses veel mensen kennen, wat altijd handig is.»

«Een minder leuke kant aan de job is het feit dat je nooit voor iedereen goed kunt doen en dat je altijd op je woord genomen wordt. Ik kan eigenlijk weinig nadelen opsommen, behalve misschien de impact op je studies, maar dat komt wel goed denk ik. Ook wel positief is dat je als preses makkelijk aan goede notities raakt.»

Veto: Dat brengt ons naadloos bij de volgende vraag. Moet een preses het goede voorbeeld geven en stipt de lessen bijwonen?

Pieter: «De verplichte vakken volg ik zeker, maar het presesschap is uiteraard niet altijd te combineren met trouw naar de les gaan. Ik zeg wel steeds tegen m'n eerstejaars dat het belangrijk is om altijd naar de les te gaan, we zitten immers nog steeds in Leuven om een diploma te behalen.»

Grieten

Veto: Slaag je erin om regelmatig te slapen?

Pieter: «Dat valt eerlijk gezegd goed mee. Afhankelijk van de kalender, kom ik gemiddeld toch aan acht uur slaap per nacht. Deze week met de Fakbarweek, ligt dit, net zoals tijdens de 24-urenloop, echter een heel pak lager. Een goede nachtrust is als preses zeker geen overbodige luxe, je houdt het anders echt niet vol. Toen ik aantrad zeiden ze me dat het een fulltime job zou worden, waar ik toen toch vraagtekens bij plaatste. Nu moet ik dit echter bijtreden. Per week steek ik minstens veertig uur in Industria en als m'n GSM rinkelt, heeft het negen keer op de tien met het presidium te maken.»

«Ik slaap altijd tot 's middags, behalve op dinsdag, dan heb ik namelijk een verplichte les. Mijn vriendin, die wel trouw naar de lessen gaat, wekt me wanneer ze terugkeert van de les en als ze goedgezind is, krijg ik dan zelfs een broodje (lacht).»

Veto: Wederom een vlotte overgang: valt het presesschap te combineren met een relatie?

Pieter: «Zeker, maar het moet dan wel een solide relatie zijn. Ik verkeer nu al twee jaar en ik moet zeggen dat we mijn presesschap vrij goed doorkomen. We staan op een sokkel en af en toe davert die wat, meer niet. Ze beleeft het ook

"Op een gegeven moment moet ik zijn opgestaan en beginnen wandelen. Ik herinner me echter niets meer"

allemaal van nabij aangezien ze een jaar hoger zit dan ik.»

Veto: Vergroot het presesschap de erotische uitstraling?

Pieter: «Dat denk ik echt niet. Mijn vrienden zeiden in het begin van m'n presesschap wel dat nu alle grieten rond mijn nek zouden hangen, maar dat is echt miniem gebleken. Het is maar een kleine minderheid waarbij dat lint echt iets doet. Dat macht erotiseert? Als preses heb je toch geen echte macht. Alles wat je doet, moet je verantwoorden, anders krijg je het gegarandeerd terug in je gezicht. Macht daarentegen, is doen wat je wil doen, terwijl ik enkel een stem heb waarnaar geluisterd wordt, meer niet. De ploeg moet tenslotte altijd beslissen.»

Veto: Maakt het verschil of de preses een man of een vrouw is?

Pieter: «Natuurlijk niet, al zijn vrouwelijke presessen bij ons zeldzaam aangezien we een echte mannenrichting zijn, maar dat is bij pakweg VTK niet anders. Elke preses legt andere accenten, maar een vrouw zou het zeker niet slechter doen.»

(foto: Christophe De Belder)

De belangrijkste eigenschap van een goede preses is immers dat je de mensen naar je kunt laten luisteren wanneer je spreekt.»

Energie

Veto: Is het presidium belangrijk voor de gewone student?

Pieter: «Dat denk ik wel, zeker primair. We verzorgen bijvoorbeeld de cursusdienst, waar ongeveer negentig percent van de cursussen verkocht wordt. In de organisatie van deze dienst kruipt dan ook ongelofelijk veel tijd en energie. Sommigen beseffen niet dat zo iets een boekhouding van veel geld inhoudt. Anderzijds heb je natuurlijk de activiteiten. Daar kunnen ze naartoe komen als ze dat belangrijk vinden. Persoonlijk vind ik het één van de dingen die je in Leuven doet: mensen leren kennen, echt goede relaties blijven immers ook na je periode in Leuven overeind. Zonder presidia zou een studentenleven er dan ook veel meer teruggetrokken uitzien, daar ben ik van overtuigd.»

Veto: Hoe reageerden je ouders en vrienden toen je hen op de hoogte bracht dat je preses zou worden?

Pieter: «"Je bent zot!" Mijn vader is namelijk pas een jaar geleden overleden en iedereen dacht dat in dergelijke moeilijke periode er ook nog eens een zware taak als preses bijnemen een serieuze hypothec op mijn hele jaar zou betekenen. Ook mijn vriendin vroeg zich aanvankelijk af of het wel verstandig zou zijn. Het is al een moeilijke periode geweest en het is nog altijd niet makkelijk, maar intussen blijkt het allemaal goed mee te vallen en staan ze allemaal achter me. En terecht, want ik heb er zelf ook nog geen seconde spijt van gehad voor het presesschap gekozen te hebben. Alles draait goed tot dusver.»

Veto: Wat is je limiet om zat te worden?

Pieter: («denkt lang na») «Tja, ik zou daar natuurlijk een getal op kunnen plakken, maar iedereen is wel dronken als hij twintig pinten binnenheeft. Ik probeer in feite om de limiet te vermijden, toch zeker op onze activiteiten. Ik vind het niet kunnen dat ik daar straalbezopen zou rondlopen. Stel maar dat de limiet te groot is om gezond te zijn.»

Kleiduif

Veto: Ben je in je studentencarrière al eens ontwaakt op een plaats waar je dat niet had verwacht?

Pieter: «Zeker, vorige week nog. Na op stap te zijn geweest — de limiet was toen al bereikt — ging ik bij mijn vriendin slapen, dat herinner ik me nog. 's Morgens ben ik echter wakker geworden op mijn eigen kot, terwijl al mijn kleren nog op haar kot bleken te liggen... en bovendien is het merkwaardig dat ik in mijn eigen bed ben geraakt aangezien mijn kot nogal een rommelkot is. Er dient wel bijgezegd dat we in hetzelfde huis op kot zitten. Op een gegeven moment moet ik zijn opgestaan en beginnen wandelen. Ik herinner me echter niets meer. Volgens mijn vriendin ben ik plots uit bed gestapt en vertrokken. Gelukkig heb ik op mijn kot ook kleren liggen (lacht).»

«Zulke dingen overkomen natuurlijk iedereen al eens. Meestal weet ik echter wel waar ik blijf slapen en dus naartoe moet. Maar wat ik wel steeds heb, is dat ik 's morgens altijd een vijftal seconden nodig om me te realiseren waar ik ben.»

Veto: Zijn er dingen die je dit jaar hebt moeten doen waarvan je gedacht had dat je ze nooit zou moeten doen?

Pieter: «Ik zat vorig jaar ook al in het presidium, dus ik wist wat er bij zou komen kijken. Klagen over bepaalde dingen die ik minder leuk vind, zal ik dan ook niet doen. Al zal ik dit jaar natuurlijk wel dingen doen die ik later nooit meer zal doen. Binnenkort moet ik bijvoorbeeld naar de uitreiking van de Barco-prijzen omdat een van de laureaten aan GroepT studeert en ze me gevraagd hebben voor een paneldebat met andere presessen en minister Landuyt. Daar heb ik wel voor toegezegd, maar zo iets is echt wel eenmalig. Ik voel me dan immers net een kleiduif die ze elk moment kunnen afschieten, maar ik zal me wel goed voorbereiden en me uit de slag trekken. Ik moet er ook niet over klagen, ik heb er mee ingestemd omdat ik Industria zoveel mogelijk wil vertegenwoordigen.»

"Zonder presidia zou een studentenleven er veel meer teruggetrokken uitzien, daar ben ik van overtuigd"

«Iets wat ik nooit meer wil doen? Ik zou alvast nooit meer voor preses gaan! (lacht) Na twee jaar presidium is het echt wel meer dan genoeg geweest, die twee jaar hebben mijn levensverwachting immers een paar jaar bijgesteld, naar beneden wel te verstaan. Preses zijn, dat is iets wat je maar één keer in je leven doet. Een leuke anekdote is trouwens het feit dat ik in mijn eerste jaar, als schacht op het ontmoetingsweekend toen nog, tegen de toenmalige preses heb gezegd dat "ik binnen twee jaar preses zou zijn". Daar hebben we toen ook voor een vat voor gewed. Een vat dat ik overigens verloren heb, aangezien het drie jaar geworden is.»

Veto: Welke raad zou jij als preses aan je opvolger geven?

Pieter: «Blijf steeds met je beide voeten op de grond. Je werkt immers met allemaal vrijwilligers waarop je altijd moet kunnen terugvallen, dat mag je nooit uit het oog verliezen. Het is zeker niet omdat je ineens preses bent, dat je de belangrijkste student wordt die er rondloopt.»

Vraag voor de volgende preses: "Wie of wat heeft je overhaald preses te worden?"

www.industria.be

De geschiedenis in een notendop

De belangrijkste studentenclubs van vandaag zijn de rechtstreekse afstammelingen van de allereerste studentenverenigingen die zich in de negentiende eeuw aan de Leuvense universiteit vormden. Studeren is in die jaren enkel weggelegd voor jongeren uit de hogere klassen, maar toch spelen studenten ook in die tijd een belangrijke rol als voorhoede van de ontluikende Vlaamse beweging. Legendarische figuren als Albrecht Rodenbach leggen onder invloed van de Duitse romantiek de fundamenten van het Vlaams studentenleven.

Vanaf 1880 ontstaan de eerste streekgebonden studentenclubs, die zich verder groeperen in provinciale gouden of gilden. Langs Franstalige kant gebeurt een gelijkaardige beweging. Rond de eeuwwisseling wordt het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) opgericht, dat zich opwerpt als de overkoepeling van alle Vlaamse studenten. Preses Jef Van den Eynde ontwikkelt verder de traditie van de clubs en inspireert zich dan vooral op Duitsland. Petten, linten en cantusliedjes doen hun intrede in Leuven.

Vanaf de jaren twintig kennen de studentenclubs in Leuven een grote bloei. De club is de plaats voor ontspanning van de student, die zich kenmerkt door een groot bierverbruik. Het is ook de tijd van bijna dagelijkse opstootjes met de politie en Franstalige studenten. Uiteindelijk brengt Mon de Goeyse, nog een belangrijke naam, opnieuw structuur en stijl in het studentenleven. In 1929 ziet het Seniorenkonvent (SK), de overkoepeling van de clubs, het levenslicht als onderdeel van het KVHV, dat de politieke actie van de studenten kanaliseert. De studentencodex vindt hier zijn oorsprong, dat naast cantusliederen ook de regels bevat die tucht en traditie moeten waarborgen.

Na de Tweede Wereldoorlog wordt het hoger onderwijs gedemocratiseerd. Progressieve ideeën vinden hun ingang, ook bij het KVHV, waar een groep lak heeft aan al die tradities die de studentenclubs menen in leven te moeten houden. In de nasleep van Leuven Vlaams vindt de breuk plaats. De linkse elementen worden uit het KVHV gegooid en richten hun eigen bewegingen op. Het KVHV, en in haar spoor de clubs, plooit zich terug op het verleden, maar keert nooit meer terug op het voorplan. De officiële vertegenwoordiging van haar kant komt in handen van het Fakulteitenkonvent (FK), dat de faculteitskringen overkoepelde binnen de KVHV-structuur. Het FK reorganiseert zich in de Algemene Studentenraad (ASR) en later de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO).

De clubs kennen in de jaren zeventig een achteruitgang van het ledenaantal. De faculteitskringen worden immers de belangrijkste aanbieders in het Leuvense studentenleven. Het SK, dat de tradities probeert te bewaren, houdt haar afstand te van het KVHV, dat door studenten gezien wordt als een rechts-conservatieve organisatie. Toch vechten nog veel studentenclubs voor hun voortbestaan. Pas de laatste jaren is terug een zekere verbetering merkbaar, nu er ook meer aandacht gaat naar werving en de clubs zich presenteren als een alternatief voor het bijwijken individualistische studentenbestaan.

(tl)

IN HET WALHALLA VAN DE STUDENTENCLUBS

Een avondje door het lint gaan

Toegegeven, de redactie rekent 'den Boule' in de Augustijnenstraat niet meteen tot haar stamcafés. Voor een goede analyse van het fenomeen studentenclubs moeten we ons echter in het hol van de leeuw durven begeven.

Sieghild Lacoere & Thomas Leys

Het valt op dat studentenclubs de donkere cafés uitzoeken om wekelijks naar toe te trekken voor hun clubavond. De Vagant, de Confrator, den Boule... stuk voor stuk zijn ze weinig verlicht. Wat den Boule wel apart maakt, zijn de waardevolle stukken die aan de wand hangen. Foto's van studentenclubs doorheen de tijd behangen de muren. Traditie en nostalgie komen hier bovendien. Maar al bij al was in dat donkere 'kot' heel wat gezelligheid te bespeuren.

Nog maar net binnen in den Boule, iets na tien, merken we onmiddellijk een aantal lintjes op. Helaas wat weinig, waardoor we gaan vermoeden dat er meer dan zomaar een dipje heerst in het clubleven. Na 'infiltratie' in het milieu komen we tot de vaststelling dat er heel wat leden hun lint niet altijd dragen en dat we eigenlijk wat laat op het jaar een bezoekje brengen aan het wereldje van de studentenclubs. Blijkt dat de maand oktober de topmaand is om hen collectief uit de bol te zien gaan. Eind november komen zelfs in het clubmilieu de examens gevaarlijk dichtbij.

Lintjes vind je blijkbaar in alle kleuren en hebben meestal geen betekenis, of krijgen die pas achteraf, maar bij de gezellige club 'Mare Nostrum' wel. Een kleine, gemengde club, pas opgericht, draagt de kleuren van de zee: licht- en donkerblauw. De trend om kleinere clubjes op te richten die niet verbonden zijn met het overkoepelende Seniorenkonvent zet zich door. De nieuwe clubs ervaren de breuk met tradities net als positief, omdat ze minder

regionaal en naar verluidt ruimdenkender zouden zijn. Sommigen verdwijnen alweer na een paar jaar, anderen zijn wel een toekomst toebedeeld. Vol trots en overtuiging spreken de clubleden over hun symbolen en tradities. We krijgen uitgebreid uitleg bij de schilden van de clubs, die ook in den Boule staan uitgesteld, en bij de 'crescat', de vreemd gekrulde letters die de naam van de club in zich dragen.

Milieu

De avond vordert en het wordt behoorlijk druk aan de verschillende tafels en aan de toog. Iedereen lijkt iedereen te kennen en vooral de senioren van de studentenclubs volgen de etiquette om al hun collega's met een handdruk te begroeten. We vragen ons af wat zo'n club zoal organiseert. Vandaag behoren paintballen en bowling ook tot de nieuwe clubactiviteiten, maar ooit al van een porrencantus gehoord? Nu dus wel, daarbij brengt de jongen een meisje mee en een meisje een jongen. Kwestie van ervaringen met elkaar uit te wisselen, zeker weten!

Terug naar den Boule. De Ehsal-studenten in Leuven, die zich verenigen in studentenclub Mercator, waren net bezig met een kroegtocht. Een merkwaardig schouwspel was te bewonderen. Tien minuten voor heel Mercator het café binnenviel werd één Eshal'er voorop gestuurd om pinten te bestellen voor heel de club waarna deze minutenlang stonden warm te worden op een tafel en hun witte kraag verloren. Deren deed het de clubleden allemaal niet, de jolige bende had plezier in het drinken van hun pintje. Heel merkwaardig draait het volgens geen enkele club om het drinken zelf. Het samenzijn, samen dingen doen, een sociaal netwerk uitbouwen zijn de grootste moties om zich bij een club aan te sluiten. Komt drinken daar bij kijken? "Ja natuurlijk maar gewone studenten drinken ook en het

hangt er ook vanaf bij welke club je aangesloten bent," weet een meisje van Vader Caravan mij te vertellen.

Verder raken we aan de praat met de (oud-)senioren van 'Vla-Vla' en 'Vli-Vli'. Dat zijn geen nieuwe tekenfilmfiguurtjes, maar wel de namen van de twee belangrijkste, tweetalige studentenclubs in Leuven. Vla-Vla is er voor de jongens en Vli-Vli voor de meisjes. Zij zijn niet aangesloten bij het Vlaamse Seniorenkonvent, maar wel bij de Belgische overkoepeling van studentenclubs, die grotendeels wordt bevolkt door de Waalse verenigingen. Belangrijk is dat zij een heel eigen traditie volgen en bijvoorbeeld de typische 'calotte' op hun hoofd dragen. Vooral studenten die van thuis uit Frans- of tweetalig zijn, of studenten die hun kandidaturen in het Frans hebben gedaan, sluiten zich aan bij Vla-Vla en Vli-Vli. Doen Vla-Vla en Vli-Vli soms ook samen dingen? "Dat hebben we één keer geprobeerd, maar dat is slecht afgelopen," lacht de senior van de meisjesclub.

Wanneer we vragen naar de hedendaagse betekenis van studentenclubs, horen we verschillende geluiden. "Het is niet onze bedoeling om ons tegenover de rest van de studenten te onderscheiden," vertelt een senior, "Natuurlijk zullen de meeste hier wel uit de goede milieus komen, maar dit is onze manier om ons te engageren en amuseren in een vereniging." Iedereen spreekt over de bijzondere ervaring: "In een club leer je ook sociaal omgaan met mensen en dingen op poten zetten. Zoiets wordt trouwens later in het bedrijfsleven ook geapprecieerd." Bij het gevoelige onderwerp over de toekomst van het clubleven, zijn de meningen verdeeld. De ene wijst op het grote succes van de meisjesstudentenclubs, waar dus nog heel wat potentieel is, maar anderen zien de toekomst heel wat somberder in. "Het is niet ondenkbaar dat er binnen twintig jaar nog maar weinig overblijft van al deze tradities".

DE STEM VAN ACHTER DE TAP

Nooit boel in den Boule

Wat vindt een tapper van het fenomeen studentenclubs in zijn café? Luc van den Boule heeft er reeds vijftig jaar ervaring mee.

Veto: Heb je iets gemerkt van het dalende aantal leden bij studentenclubs?

Luc: «Ja, zeker het laatste anderhalf jaar valt het echt op. Vooral bij de mannenclubs dan,

want vrouwenclubs floreren als nooit tevoren. Het clubleven gaat er op achteruit door de semesterexamens. Vroeger startte het jaar in oktober en eindigde het met Pasen, maar nu zitten daar enkele maanden tussen waardoor het clubleven stilligt. Die periode is moeilijk te overbruggen. Studenten blijven ook meer op kot, bouwen daar een feestje of halen een bak bier in de supermarkt. Voor hen is dat goedkoper hé.»

Veto: Je café wordt wel eens het walhalla voor de studentenclub genoemd. Wat vind je daarvan?

Luc: «Je moet dat nuanceren. Mijn café is niet het enige waar veel clubs komen. Ik ken

er wel nog een paar: de Vagant, de Ambiorix, Rodins. Studenten gaan gewoon waar hun vrienden gaan. Zitten hun vrienden in een club en komt die club vaak bij mij, dan komen ze hier natuurlijk, maar voor de andere cafés geldt net hetzelfde.»

Veto: Heb je vaak problemen met clubs in je café?

Luc: «Helemaal niet. Discussie zal er wel eens zijn, maar hier wordt nooit gevochten. Wat niet kan gezegd worden van de Oude Markt. Wij hebben vrij strenge regels ja, maar daar houdt iedereen zich dan ook aan. Hier mag niet op de banken en tafels gedanst worden en als er sporadisch toch ééntje dat doet, volstaat één blik waarna die met rood hoofd vlug neerwaarts keert. (lacht)

Veto: Waardoor trekken de clubs naar Den Boule?

Luc: «Dat zou ik niet weten. We bestaan al sinds 1952 en zijn altijd een uitvalsbasis geweest voor clubs. Momenteel zijn we het stamcafé voor een zestiental studentenclubs. Een club wil een stamcafé om gezellig met de vrienden een pint te gaan drinken. Een plaats waar ze wekelijks kunnen samenkomen.»

«Ik moet wel zeggen dat ze tegenwoordig vaker weg blijven na een activiteit. Vroeger werd er na de cantus nog afgezak naar het stamcafé, maar nu blijft dat beperkt tot een tweetal. De rest trekt collectief naar hun kot. Ik wijst dat aan het feit dat de student vijftig euro meekrijgt per week om te spenderen en zeg nu zelf: met vijftig euro op zak raak je niet ver als je vaak wil uitgaan.»

(sl)

Pint als tweede beste vriend

In studentenclubs wordt enkel gedronken en gekotst. Zo luidt althans het cliché. De top van het (meisjes)seniorenkonvent ontkent: "De pint is belangrijk, maar in onze clubs komen traditie en vriendschap op de eerste plaats."

Dries De Smet & Thomas Leys

De top van het (meisjes)seniorenkonvent, dat zijn: Stefan Van de Weyer en Jelle Stassijns, preses en vice-preses van het Seniorenkonvent (SK) en Karoline Lenaerts, preses van het Meisjesseniorenkonvent (MSK). Een gesprek over zuipen, slaagpercentages, de onmogelijke combinatie van mannen en vrouwen samen in een club en de relatie tussen kringen en clubs.

Veto: Wat is de functie van het SK en MSK?

Stefan 'Fanta' Van de Weyer: «Het SK overkoepelt alle jongensstudentenclubs. Ze is ontstaan uit het KVHV en we zijn er officieel ook een onderdeel van. Maar eigenlijk is het KVHV vooral een politiek geïntendeerde organisatie. Wij houden ons bezig met het studentikoze, het streekgebonden clubleven.»

Karoline 'Clodelle' Lenaerts: «Het MSK is in 1997 opgericht in navolging van het SK. Wij zijn vooral minder streekgebonden. Ik ben bijvoorbeeld als Limburgse preses van Vader Mandel, een club die oorspronkelijk voor studentes uit de streek van Roeselare was. Dat is ook logisch, wij zijn veel later opgericht en nu spelen de tegenstellingen tussen provincies veel minder.»

Veto: Een aantal clubs is niet aangesloten bij het SK of MSK. Hoe komt dat?

Stefan: «Er zijn een aantal voorwaarden waar een club moet aan voldoen om bij het SK of MSK te mogen horen. De club moet vijf jaar actief zijn, moet kleurendragend zijn en een streek vertegenwoordigen die nog niet vertegenwoordigd is. Daarna kan een club het lidmaatschap aanvragen.»

Jelle 'Koeper' Stassijns: «Vijf jaar is meestal de cruciale tijd om te overleven. Voor de stichtende generatie is het heel vaak niet moeilijk om door te zetten, maar daarna loopt het dikwijls spaak. Gemengde clubs kunnen niet opgenomen worden bij het SK of MSK. Toch was er in het verleden een aantal gemengde aangesloten clubs, maar deze clubs hadden in praktijk een mannen- en vrouwenafdeling.»

Karoline: «Ik kan me niet goed voorstellen wat meisjes komen doen op een cantus van een jongensstudentenclub.»

Stefan: «Nee, dat zou niet werken. Alle jongens zouden voortdurend naar de meisjes loeren en van een cantus is dan geen sprake meer.»

Jelle: «We zien ook dat gemengde clubs het steevast veel moeilijker hebben om te over-

daarin gaat. Als preses zijn wij zelfs verplicht om te verhinderen dat iemand zijn eigen krachten te boven gaat. Dan wordt het lid 'bierimpotent' verklaard.»

Karoline: «Wij verplichten niks wat alcohol betreft, behalve dan misschien op de doop en de ontgroening. Dat zijn de momenten waarop je je een beetje moet bewijzen, maar daar kiezen onze schachten dan ook voor.»

Stefan: «Bij de kringen heb je wel eens erg stinkende dopen, maar daar weigeren wij aan mee te doen. Dit is immers niet echt de traditie die wij willen doorgeven.»

Jelle: «In vergelijking met steden als Antwerpen of Brussel zijn er niet echt excessen. Het voornaamste is dat we onze kandidaat-leden wat te drinken en te eten geven waarna ze zich achteraf niet zo lekker voelen, maar dat is het dan ook.»

Karoline: «Als je iets wil organiseren, heb je ook die hiërarchie nodig. Vaak moet je op de onmogelijkste momenten afspreken en dan heb je iemand nodig die alles in goede banen leidt. Ik vind het trouwens niet meer dan normaal dat schachten wat meer moeten doen op een fuif. Anders moeten sommige mensen bijvoorbeeld verschillende jaren op rij aan de kassa zitten. Nu doet iedereen dat één jaar.»

Jelle: «Van dictatuur is echter nooit sprake. Hooguit een erg verlichte vorm van despotisme.»

Veto: Wordt een preses verkozen?

Stefan: «Een preses wordt jaarlijks verkozen met een kiescantus. Meestal is natuurlijk al tijdens het jaar duidelijk wie de serieuze kandidaat of kandidaten zijn.»

Jelle: «Soms kan dat tot pijnlijke situaties

naar buiten trekken. Maar ik denk dat mensen altijd zullen blijven samenkomen.»

Veto: Is er een rivaliteit tussen clubs?

Karoline: «Je hebt de eeuwige traditie van het schilden pikken. Als je erin slaagt om op een geldige manier een schild te veroveren, dan trakteert de gedupeerde club een vat.»

Jelle: «Maar dat gebeurt allemaal gemoedelijk. Meestal wordt daar achteraf lachend een pintje op gedronken.»

Veto: Hoe worden deze pintjes gefinancierd?

Stefan: «De meeste clubs vragen tussen 50 en 125 euro lidgeld. De leden hoeven dan wel niet meer te betalen op een clubavond.»

Jelle: «Om extra werkmiddelen te werven organiseren clubs een galabal of soiree. Dat is ook het positieve van een studentenclub: je leert iets organiseren. Alles moet dan in orde zijn, van security tot SABAM»

vlnr: Jelle, Karoline en Stefan

Karoline: «Het is op zulke momenten vooral de teamspirit die telt, veel meer dan de vier ad fundums die gedronken moeten worden.»

Jelle: «Dat klopt. Wij hebben onze schachten naar jaarlijkse traditie gedropt, dit keer in de buurt van Namen. Ze moeten tegen de avond dan terug in Leuven zijn. Meestal komen ze verrast terug: ze vonden het een ontzettend leuke ervaring en je ziet dat de groep naar elkaar is toegegroeid.»

leiden. Wij hebben eens voorgehad dat er verschillende kandidaten waren, waarbij iedereen eigenlijk op voorhand duidelijk wist wie favoriet was. Velen gaven echter uit solidariteit hun stem aan een andere kandidaat. De kandidaat die eigenlijk geen favoriet was, werd zo verkozen. Soms wordt na zo'n verkiezing wel eens bitter gereageerd, maar na een paar weken is de heisa verdwenen.»

Veto: Het cliché luidt dat leden van studentenclubs zelden slagen. Klopt dit?

Karoline: «Bij ons waren dertien van de vijftien leden geslaagd. Het klopt dus niet echt, integendeel. Wel is het zo dat je misschien meer mensen aantreft die tweede zit hebben. Maar geslaagd is geslaagd uiteraard. De clubleden motiveren elkaar en dikwijls kunnen ouderejaars nuttige tips geven.»

Gemoedelijk

Veto: Hebben jullie effecten ondervonden van het semestersysteem?

Stefan: «Er is een maand verloren, maar er komt ook een maand bij. Tegen de januari-examens gaat men sneller achter de boeken zitten, maar de maand april komt erbij.»

Jelle: «Ik vind het semestersysteem ook interessanter. Je wordt sneller met je neus op de feiten gedrukt. Tijden zullen altijd veranderen, maar ik denk dat studentenclubs daartegen bestand zijn. Nu heb je ook de hogere bierprijzen en het frequentere gebruik van computers en kotnet.»

Stefan: «Eigenlijk is technologie onze grootste tegenstander. Vroeger kon je op Spartaanse koten weinig anders doen dan

Veto: Hoe is jullie relatie met de kringen?

Karoline: «Dingen samen organiseren is moeilijk. Het gaat immers om heel verschillende ledenaantallen. Een club telt tien tot vijftien leden, een grote kring al gauw duizend.»

Jelle: «De doelstellingen zijn ook verschillend. Kringen zorgen vooral voor cursussen en onderwijsbelangen. Ze moeten allebei bestaan. Het is wel jammer dat we soms nog bekeken worden als we in een fakbar binnenkomen. We merken dat er nog vooroordelen zijn, maar deze zullen in de toekomst wel verdwijnen.»

Veto: Studentenclubs worden traditioneel als politiek rechts gezien. Is daar iets van aan?

Stefan: «Er zijn mensen bij ons die rechts zijn, andere links. Dat is zoals je het zelf ziet. Mensen mogen een mening hebben, maar dat interesseert ons niet. Op een clubavond moet je die bij ons niet komen verkondigen.»

Jelle: «In de jaren '60 had je die rechts-links tegenstelling tussen clubs en kringen. Halverwege de jaren '70 is die vete weggedeed. Tot vijf jaar geleden stonden clubs en kringen als kat en hond tegenover elkaar, maar nu het voor beiden wat moeilijker wordt, is dat niet langer het geval.»

Veto: Kunnen jullie kort samenvatten wat jullie nu het belangrijkste vinden aan een studentenclub?

Stefan: «De constante hernieuwing van traditie en vriendschap.»

Jelle: «Ik zou heel spontaan ook traditie en vriendschap zeggen.»

Karoline: «Je komt met dingen in contact waarmee je anders niet in contact zou kunnen komen, zowel qua mensen als evenementen als toekomstmogelijkheden.»

"Het is wel jammer dat we soms nog bekeken worden als we in een fakbar binnenkomen."

leven. In een club van tien à vijftien leden, wat de normale grootte is van een studentenclub, monden relatieperikelen vaak uit in een crisis voor de hele club. Bij Moeder Oilsjterse in Gent was de club bij de oprichting gemengd. Tot op een bepaald moment een jongen door zijn lief bedrogen werd met meerdere jongens van de club tegelijk. Je begrijpt dat dit niet echt bevorderlijk is voor de vriendschap binnen de club. Sindsdien zijn meisjes er niet meer toegelaten.»

Karoline: «Wij zijn niet tegen gemengde clubs, maar ik denk dat de activiteiten van zulke clubs sterk verschillend zijn van niet-gemengde clubs.»

Veto: Men zegt wel eens dat studentenclubs niets anders dan zuip- en braspertijen houden.

Jelle: «Traditioneel hoort pintjes drinken bij het studentenleven. Dat is bij kringen niet anders. Maar je bepaalt altijd zelf hoe ver je

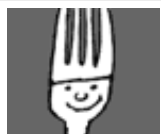
Veto: Hoe verloopt het proces om een volwaardig lid te worden?

Jelle: «Eerst ben je feut of biet. Dan is er de doop waardoor je officieel opgenomen wordt door de studentenclub. Van dan af ben je schacht en krijg je een clubnaam en lintje dat je als schacht op je linkerschouder moet dragen. Je moet je bewijzen tot in april. Dan vindt er een ontgroeningscantus plaats. Het lintje mag dan op de rechterschouder, je krijgt een clubpetje en bent voortaan volwaardig lid.»

Despotisme

Veto: Is die hiërarchie erg belangrijk?

Stefan: «Meestal is die hiërarchie logisch. Iemand die hoger in rang is, heeft meestal meer anciënniteit dus voor die persoon heb je automatisch meer respect.»

Menu van de week in Alma 1-2-3
1-6 december

Speciale Sinterklaasactie:

Bij elke "SINT-schotel" ( ) krijg je
een gratis frisdrank van 25 cl!!

maandag

Tomatensoep met uisnippers	0,50
Zalmburger met gestoofde courgettes	3,40
Rumsteak met jonge wortelen	3,90
Rumsteak en rode wijnsaus met uitjes en spek	3,90
Koninginnenhapje	3,00
Vegetarische spaghetti uit Napoli	2,30/2,55
Kaaskroketjes met tiroolse saus en groente	2,30
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus met cognac	4,30

dinsdag

Groentesoep	0,50
Kippenvink met groenten en spek	3,00
Visfilet met gestoofd witloof	4,30
Visfilet met romige kampernoelies met cognac	4,30
Gehaktbroodje met groentepuree	2,30
Tex Mex chicken	4,30
Tarwesteak met groentjes en kaas	3,40
Bami goreng	3,40

woensdag

Milanese soep	0,50
Kippenburger met bloemkool	2,30
Kalkoenlapje met gebakken witloof en kroketten	4,30
Kalkoenlapje met bearnaisesaus en kroketten	4,30
Stoofvlees	3,40
Visbrochet en vissaus met groenten	3,40
Tortilla	3,00
Spaghetti bolognaise	2,30/2,55

donderdag

Beierse erwtensoup	0,50
Schnitzel met erwtjes en paprika	3,00
Kippenlapje met zuiderse groenten	3,40
Kippenlapje met roomsaus met roze peperbolletjes	3,40
Viskrokantje uit Macedonie	2,30
Paella	3,90
Havermoutpannenkoekje met geitenkaasmousse	3,40
Lasagne al forno	3,90

vrijdag

Romige tomatensoup	0,50
Rumsteak met broccoli	3,90
Rumsteak met Provençaalse saus	3,90
Vegetarisch gevulde paprika met Provençaalse saus	3,40
Kalkoen met kaas, ananas en peperroomsaus	4,30
Krokant gehakt met bloemkool en gebakken aardappelen	2,55
Ravioli al forno	2,30

Er worden dagelijks maaltijdslaatjes, koude schotels, broodjes en maaltijdsoup aangeboden.

In het Pauscollege, Justus Lipsius en Gasthuisberg worden dagelijks **vier schotels** uit bovenstaand menu aangeboden.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets??

Kondig het gratis aan in de

e-Nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN
Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets??

Stop het gratis in de database

Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertenties)

Gratis UUR KULTUUR

Woensdag 10 december

22.00 u.

TANGONACHT

met

César Strocio's

Trio Esquina

Inleiding 21.00 u.

Pol van Assche

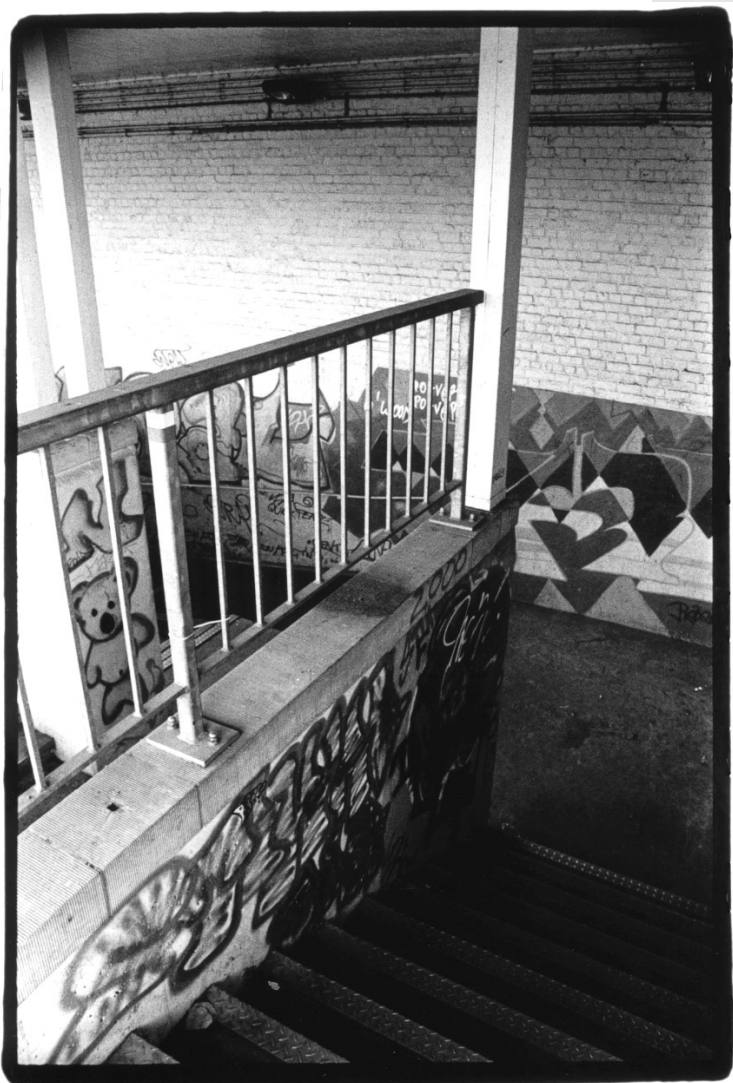
videoprojectie en tangodemonstratie

Grote Aula, MTC

Sint Michielsstr.6

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

G(e)spot

De gespot van deze week is het enge tunneltje aan het sportkot op de Tervuursevast.

Christophe De Belder

Graag kort alstublieft

Meer dan honderd kortfilms kan je meepikken op deze nieuwe editie van *Leuven kort*, die plaatsvindt van 30 november tot 6 december in Kunstencentrum STUK. Zowel fictie, documentaire, animatie en videoclip krijgen hierin een plaats. Mensen die hun films liefst niet te lang hebben of graag eens hun vooroordelen tegenover dit kleine broertje aan de kant willen schuiven, kunnen hier meer dan behoorlijk hun hartje ophalen.

Hannes Dedeurwaerder

Hoopje

Madonna, Bono, Thom Yorke, Louis Paul Boon, potige Smurf, Tom Lanoye: allemaal kort en goed. Waarom zou dat met film anders zijn? *Leuven Kort* biedt niet alleen jonge cineasten uit België en

Voor de competitie 'Europese kortfilm' selecteerde het festival maar liefst twintig producties uit "alle uithoeken van het continent", hoewel het in wezen om Scandinavië en onze buurlanden gaat. Wordt in Leuven de nieuwe Aménabar ontdekt? Regisseert één of andere van talent bulkende jongeling de verenigde Dogmaschool op een hoopje? Interessante vragen waarvan we het antwoord nieuwsgierig afwachten.

Buiten competitie, maar ongetwijfeld *must see*, is de categorie 'specials'. Daarin kan je kennis maken met de experimentele kortfilms die David Lynch in de jaren '60 maakte als student vóór hij later roem zou verwerven met cultmeesterwerken als *Blue Velvet* en *Eraserhead*. Verder is er het luikje 'Early works', dat ons de vroege werken laat ontdekken van onder meer Lukas Moodysson, bekend van *Fucking Åmål* en François Ozon bekend van *Swimming pool*. En alsof dat nog niet genoeg is, krijg je ook nog eens het beste van *Leuven kort 2002* op je bord.

Nog meer specials krijg je met de 'Canvas-avond', waarop de zender haar eigenzinnige selectie uit het festival op de kijker loslaat. Videoclips en commercials, vooral deze laatste is een verketterd medium, spelen de hoofdrol in de 'Jigsaw Circus surprise screening'. Wordt dit een eerbetoon? De organisatie laat voorlopig geen details los. Een foute boel wordt ongetwijfeld 'Verrückte Kurzfilme'. In dit onderdeel krijg je een selectie Duitse kortfilms te zien, hetgeen gemotiveerd wordt door het "bijzonder gevoel voor humor die Duitse cineasten hebben". Ondergetekende, die met eigen ogen gezien heeft wat zenders als ZDF en ARD na 23 uur durven vertonen, houdt bij deze zijn hart vast...

Gedurende het festival kan je 's avonds tot middernacht terecht in de Labozaal, waar op verschillende schermen allerlei experimentele films, animaties en éénminuut filmpjes op uw gemoed, dan wel uw systeem zullen werken. Sfeervol gedeoreerd, zo belooft de organisatie, en bovendien mag je er voor één keer uw natje meenemen. Als dat geen goed nieuws is!

Kortom, ze hebben er weer werk van gemaakt. Op 30 november gaat het festival van start met een aantal vertoningen, naar goede gewoonte gevolgd door een receptie en een feestje. Om de cirkel rond te maken, worden op 6 december de lichten uitgedaan met de prijsuitreiking en een feestje. Afspraak in het STUK dus.

Voor meer informatie omtrent deelnemers en toegangsprijzen kan je de folder lezen die overal te vinden is, surfen naar www.kortfilmfestival.be of mailen naar info@kortfilmfestival.be

daarbuiten de kans om ons met een gebalde kortfilm van hun kunnen te overtuigen, maar is tevens een gedroomde gelegenheid om het zogenaamde 'vroeg werk' van befaamde cineasten te ontdekken.

Het festival bestaat in wezen uit drie grote hoofdstukken, op hun beurt onderverdeeld in verschillende competities. De professionele jury, bestaande uit drie binnenlandse juryleden, regisseur Hans Herbot, actrice Tine Reymer en Frans Lefever van de *Filmdienst*, en twee buitenlandse, een Duitse en een Finse programmacoördinator, beslist wie er met de grootste hap uit de prijzenpot van een kleine 25.000 euro gaat lopen. Maar ook het publiek krijgt daarin een mooie rol toebedeeld. Even kijken.

Strijdperk

Er is de Vlaamse kortfilmcompetitie die kan worden opgesplitst in een competitie voor respectievelijk fictie, animatie, documentaire en videoclip. De categorie 'fictie' lijkt daarin het grootste strijdperk te worden. Zowel de jury als het publiek mogen de beste kortfilm kiezen, terwijl ook nog een prijs voor het beste debuut op iemand ligt te wachten. Uit tachtig inzendingen selecteerde het festival achttien deelnemers, wat in ieder geval reeds de nodige verwachtingen schept. Hier zullen zowel de eindwerken van filmstudenten als professionele producties dingen naar de gunsten van jury en publiek. Wie Josse De Pauw alleen kent als de vader uit *Iedereen beroemd* of Mathias Schoenaerts enkel associeert met *Anyway the wind blows*, krijgt hier de kans om zijn horizons te verbreden.

De overige drie subcompetities worden uitsluitend gewikt en gewogen door een ongetwijfeld kritisch publiek. Twintig animatiefilms strijden daarbij om de beste plaats, terwijl ook veertien videoclips wel eens willen weten wie nu precies de origineelste en creatiefste was. Ten slotte liggen ook nog zes korte documentaires op een felbegeerde gouden plak te wachten. Als je met andere woorden ook eens iemand wil helpen lanceren — het moet niet altijd *Popidool* zijn, weet je waar je heen moet.

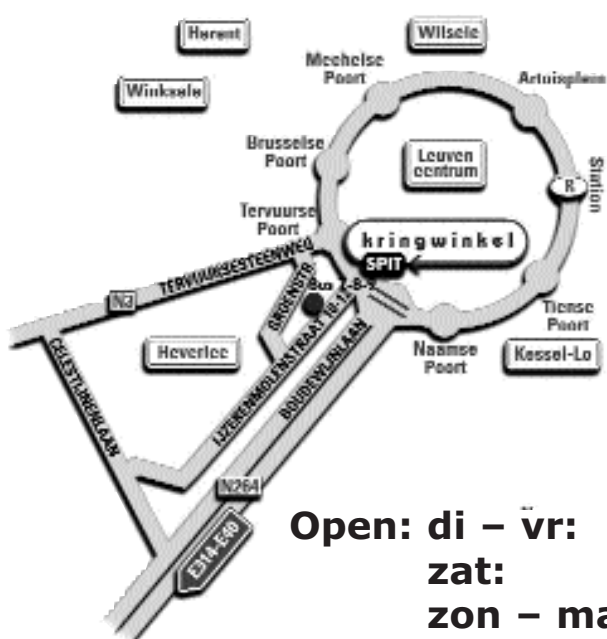
de kringwinkel

SPIT

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee
Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be

Open: di – vr: 10 – 18 u
zat: 10 – 17 u
zon – ma: gesloten

(advertenties)

Het Centrum Klinische Farmacologie zoekt vrijwilligers (mannen, niet-rokers, tussen 18 en 45 jaar) voor deelname aan klinische studies met belangrijke geneesmiddelen. Een billijke vergoeding is voorzien.

Geïnteresseerden kunnen steeds contact opnemen met:

CENTRUM
KLINISCHE
FARMACOLOGIE

CENTRUM KLINISCHE FARMACOLOGIE
U.Z. GASTHUISBERG

Herestraat 49 B-3000 Leuven
Tel. : 016/34 20 20 <http://www.ckf.be>

Meer ademruimte dankzij vers geld

Radio Scorpio wordt sinds kort gesubsidieerd door de stad Leuven voor een jaarlijks bedrag van 5.000 euro. Scorpio, dat erom bekend staat dat ze geen reclame brengen, moest hiervoor wel aan enkele voorwaarden voldoen. Je kan ook naar een aantal nieuwe programma's luisteren op Scorpio.

Ben Deboeck

Voorwaarden voor de deal: Scorpio moet wekelijks aandacht schenken aan Leuvense socio-culturele activiteiten en de werking van de Leuvense verenigingen en stedelijke instellingen belichten via het nieuwsprogramma **Scorpio Scoops**. Ook moet Scorpio jaarlijks tien speciale items rond niet-commerciële socio-culturele activiteiten in Leuven brengen en minstens twee projecten samen met het Conservatorium uitwerken. Over deze subsidiëring, het feit dat Scorpio synoniem is voor reclamevrije uitzendingen en het nieuwe programma-schema, praatte Veto met Eppo Dehaes, voorzitter van Radio Scorpio.

Veto: Van welke kant ging het voorstel tot subsidiëring uit?

Eppo Dehaes: «Dit is op onze vraag gebeurd. Een tweetal jaar terug hebben we toenmalig schepen van cultuur Saïd El Khadraoui gecontacteerd en hem een voorstel tot subsidiëring voorgelegd. We wilden uitbreiden, maar aangezien we geen reclame brengen, hebben we ook geen vaste inkomsten waar we op kunnen terugvallen. De schepen was er wel voor te vinden, onder andere omdat hij Scorpio net als wij meer wou integreren in Leuven, maar stelde enkele voorwaarden.»

Veto: Vanwaar haalden jullie dan vroeger het geld om uit te zenden?

Dehaes: «Onze enige inkomsten vloeiden voort uit de luister die we organiseren, de medewerkersbijdrages en het krekelsparen, waarbij een deel van de inrest op je gedeponeerde geld ten goede komt aan Scorpio. Dankzij deze subsidie hebben we nu enige financiële zekerheid verworven voor de komende drie jaar, al wordt er wel elk jaar gekeken of we ons aan de voorwaarden houden.»

Kinderschoenen

Veto: Bestaat het gevaar niet dat Leuvense politici zichzelf langs Scorpio zullen promoten?

Dehaes: «Daar hebben we nooit schrik voor gehad. We berichten louter over activiteiten van de stad Leuven, bijvoorbeeld wat er speelt in de culturele centra of welke tentoonstellingen er lopen. Verder laten we zoveel mogelijk Leuvense verenigingen aan bod komen. We hadden de afgelopen twee jaar al veel tijd gestoken in onze nieuwsredactie, zodat we al min of meer aan de opgelegde voorwaarden voldeden.»

Veto: Zijn er al ideeën rond de tien speciale items of voor de samenwerking met het Conservatorium?

Dehaes: «Die tien items zijn een voorbeeld van dingen die we sowieso al deden, zoals onlangs onze verslaggeving van de 24-urenloop of andere jaarlijks weerkerende grote manifestaties. Wat het Conservatorium betreft: we zijn al met hen rond de tafel gaan zitten, maar dit staat nog in de kinderschoenen. We zouden eventueel een luisterspel brengen en leerlingen van het Conservatorium zouden reportages voor Scorpio maken.»

Veto: Neigt de aandacht voor bepaalde activiteiten niet naar reclame op Scorpio, jullie stokpaardje?

Dehaes: «Dat voel ik echt niet zo aan. Veel hangt natuurlijk af van hoe je het brengt: ratel je de perstekst af ofwel zorg je voor een interview met enkele kritische vragen, wat natuurlijk steeds de voorkeur moet genieten. Het is echter steeds onze nieuwsdienst die beslist wat er aan bod komt, daar komen wij als Raad van Bestuur niet tussen.»

Veto: Staat het feit dat jullie geen reclame brengen bij de medewerkers soms niet ter discussie?

Dehaes: «Reclame past gewoon niet bij ons profiel, dat realiseren we ons wel. Er zijn genoeg vormen van alternatieve financiering, zoals bijvoorbeeld nu de subsidiëring door de stad Leuven. Reclamevrije initiatieven zoals Scorpio zouden altijd verzekerd moeten worden, maar voor iemand als minister van Media Marino Keulen (VLD), waaronder we op Vlaams niveau vallen, is het onvoorstelbaar dat wij als radio gesubsidieerd zouden worden. Zalen uit het circuit zoals de AB in Brussel

en de Muziek-O-Droom in Hasselt worden echter wel gesteund binnen het Vlaams Popbeleid.»

«Het feit of we al dan niet reclame brengen, komt elk jaar wel eens ter sprake, maar heeft nog nooit voor conflicten gezorgd en nu we subsidies krijgen, hebben we alvast wat meer ademruimte.»

Visvijver

Veto: Is er veel veranderd aan het programma-schema dit jaar?

Dehaes: «Op dinsdag is er nu **Sterrenplaten Extra**. Daarin krijg je wekelijks extra informatie, interviews en/of reportages over de muzikanten en platen die op dat moment onze voorkeur wegdragen en die je de dag daarvoor kon beluisteren in **Sterrenplaten**. Een lichte wijziging treedt op bij **Concrete Jungle**, ons drum&bass programma dat door een nieuwe ploeg dj's verzorgd wordt. Vroeger was dit een non-

«Voor iemand als minister Keulen is het onvoorstelbaar dat wij als radio zouden worden gesubsidieerd»

stop programma, maar nu is er ook onder meer een concertagenda. Dinsdag blijft met **Camera Obscura** ook onze filmdag.»

«Ook nieuw is **Territwaar** op woensdag, een demoprogramma. Ingezonden demo's worden besproken en eventueel worden de groepen uitgenodigd voor een livesessie. De oorspronkelijke bedoeling was om vooral groepjes uit het Leuvense een podium te bieden, maar dit is wellicht een te kleine visvijver. «Territwaar» besteedt tevens aandacht aan de actualiteit op het vlak van popbeleid in Vlaanderen.»

«Het vroegere **Toast** en **Volta** zijn nu samengevoegd tot één cultuurredactie, die **A Propos** brengen op donderdag. Zowel beeldende als podiumkunsten komen er aan bod: het STUK, de culturele centra, de stadsschouwburg en grote dingen in de buurt van Leuven. Ook aan literatuur zal in 'A Propos' aandacht geschonken worden.

Op vrijdagavond is er een forum. Dit wordt opgevuld door diverse programma's. Het probleem was dat we verschillende goede ideeën voor programma's binnenkregen, die op een creatieve manier gebruik wilden maken van het medium om echt radio te maken, maar vaak zijn zo'n voorstellen geen jaar lang vol te houden. Daarom zullen op vrijdag een aantal reeksen gebracht worden. Het is afwachten wat dat wordt.»

«Ook nieuw is **Scoops International** op zaterdag, een speciale versie van ons nieuwsprogramma **Scorpio Scoops**, nog steeds onze vaste waarde elke weekdag. Dit programma wordt in het Engels verzorgd door buitenlandse studenten. Bedoeling is niet enkel nieuws te brengen en plaatjes te draaien, maar ook om Leuven wat meer te introduceren bij de buitenlandse studenten.»

«Zondagavond kun je op Scorpio luisteren naar **Bakkaree** en **Pop and beyond**. Bakkaree is een afsplicing van de nieuwsredactie en brengt sport, terwijl 'Pop and beyond', ons jazzprogramma, terug is na een jaar van afwezigheid. Voor de rest hebben we zoveel mogelijk proberen te behouden, maar elk programma individueel versterkt.»

Examens

Veto: Is het voor Scorpio een probleem medewerkers te vinden?

Dehaes: «Medewerkers vinden is geen probleem, goeie nieuwe programma's vinden is dat wel. We krijgen vaak voorstellen voor dingen die we al brengen of dj's die enkel platen willen draaien. Echt originele ideeën zijn echter zeldzaam.»

Veto: Je zei daarstraks al iets over een medewerkersbijdrage, wat houdt dit juist in?

Dehaes: «Per programma moet verplicht 60 euro per jaar worden betaald, onafhankelijk van het aantal uren dat het duurt of hoeveel mensen eraan meewerken. We beseffen dat dit een drempel is voor nieuwe mensen, maar dat kan ook een voordeel zijn. Een programma loopt namelijk van oktober tot oktober, ook tijdens de examens en de vakantieperiode. Door de bijdrage gaan mensen wat dieper nadenken over hun engagement, wat voor ons het risico verlaagt na een tijd te horen te krijgen dat de medewerker er de brui aan geeft.»

106FM
www.radioscorpio.com

	maandag	dinsdag	woensdag	donderdag	vrijdag	zaterdag	zondag
16.00 18.00	//	//	VOLKSRADIO MOOS maetronic	//	//	//	//
18.00 19.00	SCORPIO - SCOOPS nieuws	SCORPIO - SCOOPS nieuws	SCORPIO - SCOOPS nieuws	SCORPIO - SCOOPS nieuws	SCORPIO - SCOOPS nieuws	SCOOPS INTERNATIONAL nieuws	BAKKAREE sport
19.00 20.00	STERREN-PLATEN favorieten	CAMERA OBSCURA film	GESTRIPT strips	A PROPOS cultuur	? forum	DE LINKER-OEVER gitaar	BOP & BEYOND jazz
20.00 21.00	DE GELUIDS-ARCHITECT gitaar	STERREN-PLATEN EXTRA favorieten	TERRITWAAR demo's	DAKKA DAKKA gitaar	FUNTIME gitaar	CAPRICE breaklounge	OPUS klassiek
21.00 22.00	WAKE UP stoner rock	KAGAN wave	BENDER fusion	LIMITED EDITION hiphop	WAVE TRANS-MISSION techno	1M-B hiphop & jungle	FULLY COMPLETELY specials
22.00 01.00	CONCRETE JUNGLE drum & bass	CLUB 106 house	NONSTOP-HIPHOP hiphop	BIG BOUT YAH ragga	WAVE TRANS-MISSION techno (tot 00.00)	NIGHTLIVE SESSIONS house (tot 00.00)	THE VINEYARD reggae 22.00-23.00 WHITES ON THE MOON fusion 23.00-00.00

Radio Scorpio is radio van bezeten vrijwilligers. Iedereen doet het uit vrije wil, maar niets gebeurt zomaar. Gewapend met geslepen gilstekel wordt de ether geïnjecteerd. Hoed je voor eigenzinnig gebrachte informatie, uiteraard onafhankelijk doordacht. Schipper mee op muziek die aan het sublieme grenst. Geen genre wordt over het hoofd gezien, al denken we niet in genres. Het moet deftig zijn. Ondertussen bestaat Radio Scorpio 25 jaar en die kwarteeuw wordt dit jaar deftig gevierd, voornamelijk op 106FM. Check ook: WWW.RADIOSCORPIO.COM

Het elixir

Episode 10

WAT VOORAFGING: Sinds Nico weet dat hij de formule bezit die mogelijk een levenselixir oplevert, kan hij enkel nog daaraan denken. Hij verwaarloost zijn werk en zijn familie, lijkt gepassioneerd door de sleutel tot het eeuwige leven.

Tijdelijk vond hij enige afleiding. Zijn moeder vroeg hem haar nog één keer naar het dorp van Nonkel Door te brengen, ze had een afspraak gemaakt met die notaris en wilde wel eens zien wat die zogenaamde erfenis nu eigenlijk inhield. Dus stond Nico een paar dagen later wederom met zijn handen op zijn rug, in dezelfde wachthouding als zijn vader, naar de neuzen van zijn schoenen te kijken, te wachten tot zijn moeder klaar was. Dit keer sprak zijn vader niet. De stilte lag als een dik wattentapijt over alles heen, zo dik dat het ademen bemoeilijkte, dat het denken over wat er in godsnaam gezegd kon worden bemoeilijkte.

De rit verliep vlot, de notaris verwachtte hen en ze mochten meteen het kantoor betreden. Het was vooral zijn moeder die met de notaris praatte. Nico had de indruk dat zijn vader zelfs niet luisterde. Hij zag hoe die zijn ogen liet glijden over de massieve boekenkasten achter het bureau. Van daar gleed zijn blik over de grond, langs de rand van de muur, over het dikke, wollige tapijt en langs de deurlijst terug omhoog. Vulde zijn vader zo de lege momenten met zijn moeder? Door de kamers waarin ze zich bevonden uitermate minutieus te bestuderen? Waaraan zou hij nu denken? Wist hij dat Nico hem zat te bespioneren terwijl de twee overige aan-

wezigen in de kamer zich bezig hielden met de erfenis.

Hoe geconcentreerd Nico ook de blik van zijn vader in het oog hield, hij werd als het ware gewekt doordat de notaris zijn naam vermeldde. "Meneer Nicolaas Vranken, voor u persoonlijk heeft meneer Van Nieuwenhuize een verzegelde brief geschreven. Ik moest hem u persoonlijk afgeven, wat ik zodadelijk zal doen." Daarbij was het gesprek afgelopen. Ze moesten alledrie een officieel document ondertekenen en konden na het overhandigen van de brief aan Nico gaan.

Zijn moeder begon pas te tateren toen ze terug naar de auto liepen. "Het is wel aardig van Nonkel Door om ons die prullen achter te laten, maar wat zijn we er mee? Een paar centjes en een antieke kast die we niet eens kunnen meenemen, omdat de auto te klein is. Wat moeten we nu met een kast? Heel ons huis staat vol met kasten."

Nico liet zijn moeder instappen. Zijn vader ging automatisch op de achterbank zitten. "Vader, zeg eens wat jij ervan denkt?"

"Ik vind dat je gelijk hebt," antwoordde Nico's vader zeer beheerst. Dat was natuurlijk de meest tactische oplossing, zeker als je niet geluisterd had.

"En dan dat afscheidswordje dat hij ons nagelaten heeft," vervolgde zijn moeder, "alsof hij wist dat hij zou sterven en in die laatste ogenblikken aan ons dacht. Het is natuurlijk vertederend, langs de ene zijde, maar tegelijk ook beangstigend. Twintig jaar hoor je niets van iemand en dan zegt zo'n notaris dat de man een afscheidsbrieftje

heeft nagelaten. Twintig jaar lang denkt hij niet aan ons, tenzij als hij voelt dat zijn einde gekomen is, dan weet hij plots weer wie we zijn. Toch een beetje luguber, niet? Ik ben wel benieuwd wat er in die brief voor jou staat, Nico, jij niet? Ik bedoel maar, jullie konden wel goed met elkaar opschieten, maar om na twintig jaar dan toch nog aan jou te denken. Ik zou graag willen weten wat er in de brief staat."

Nico knikte enkel. De brief zat in een stevige bruine envelop met langs de buitenkant enkel 'Nicolaas Vranken' op. Ook hij wilde weten wat erin stond en hoopte stilletjes dat het een antwoord zou kunnen bieden op de vele vragen die hij had over het elixir. Zijn gedachten liepen door het voortdurende gepraat van zijn moeder heen.

"Na twintig jaar herinnert hij ons nog. Het doet je wel iets, dat moet ik toegeven," hoorde hij zijn moeder zeggen. "Nonkel Door was een toegewijde man," zei Nico tegen niemand in het bijzonder. Zijn moeder bevestigde, maar Nico wist wel dat ze het niet over hetzelfde onderwerp hadden. De rest van de rit werd er niet veel meer gezegd.

Het was moeilijk om te wachten tot hij binnen was om de brief te openen. Met één hand probeerde hij de sleutel in het slot van de voordeur te krijgen, met zijn andere hand hield hij de grote envelop vast die hij met zijn tanden probeerde te openen. De deur zwaaide open voor hij hem zelf kon openen. "Ik hoorde je," verklaarde Inge, "Wat heb je daar vast?"

Nico betrad het huis, gooide de sleutel op het kastje naast de deur en deed zijn jas uit, zonder de brief los te laten. "Iets van die nonkel van je?"

Nico knikte. Hij wilde de brief eerst lezen, voor hij er Inge iets over zou vertellen. "Hij heeft een brief voor me geschreven." Meer zou hij voorlopig niet zeggen. "Dat is leuk, wat staat erin?"

"Dat weet ik toch ook niet!" riep hij, "mag ik misschien eerst de brief openen? Trouwens, hij is aan mij gericht, niet aan jou."

Inge verstomde, Nico schrok van zichzelf. Waarom had hij nu tegen haar geroepen, dat was toch niet nodig geweest? Maar waarom wilde iedereen weten wat erin stond, zijn moeder had ook al duidelijk laten blijken dat Nico haar de inhoud moest meedelen. Hij kreeg zoveel brieven, waarom wilde iedereen weten wat er net in deze stond? Hij wilde de brief eerst zelf lezen, hij hoopte vurig dat Nonkel Door iets over het elixir zou zeggen. Zou die eigenlijk nog geweten hebben dat hij Nico de formule had nagelaten? Dat moest wel, zoiets vergeet je toch niet. Maar toch, twintig jaar lang had hij niets van zich laten horen.

Nico zette zich in de kleine bureau waar hij de eerste keer met Nuyens gebeld had en opende de envelop nu helemaal. Er zat een eenvoudige brief in, met de hand geschreven op wit, gelinieerd papier en een kleinere, witte envelop. De witte envelop legde hij op een plaats op het bureau waar nog een stapel paperassen lag, nam dan het vel papier en begon te lezen.

Lieve Nicolaas,

Ik schrijf je deze brief in mijn laatste levensdagen. Ik voel dat ik niet meer lang te leven heb en ik wil dat je een aantal dingen weet die te belangrijk zijn om verloren te laten gaan. Ik heb het altijd jammer gevonden als ik iets ontdekte waar verder niets meer over te vinden was door de nalatigheid van anderen. En dit is van

zodanig belang dat het een ontzettend verlies zou zijn, niet enkel voor de wetenschap, maar voor de hele mensheid.

Toen ik, vele jaren geleden, om spijtige redenen jullie moest verlaten, heb ik je een sleutel nagelaten. Die sleutel gaf toegang tot een kistje dat in de bovenste lade van het bureau stond, in de kamer die ik een tijdlang de mijne heb mogen noemen. In het kistje zat een brief. Als je de brief of zelfs de sleutel nooit gevonden hebt, dan vraag ik je om de tweede brief die in deze envelop zit niet te lezen. Weet dat ik je altijd graag heb gezien en het jammer vond nooit de tijd te hebben gevonden om terug contact met je op te nemen. Ik hoop dat je een goede man geworden bent en dat, als je kinderen hebt, je een goede vader voor hen bent. Kinderen zijn onze toekomst, lieve Nicolaas. Ik zag in jou een beloftevolle jongeman en ik hoop dat mijn mensenkennis me niet in de steek heeft gelaten. Ik wens je al het goede in het leven,

Isidoor Van Nieuwenhuize

Nico legde de brief naast de witte envelop. Nonkel Door had het over de formule, dat kon niet anders. Bovendien wist hij welk belang de formule bezat en had hij voorzorgen genomen om het niet in willekeurige handen te laten vallen. Nico was vereerd dat Nonkel Door hem had uitgekozen om de overleving in stand te houden. Hij wist niet of hij zijn nieuwsgierigheid had kunnen bedwingen om de tweede brief links te laten liggen, mocht hij de formule nooit gevonden hebben.

Haastig nam hij de kleine, witte envelop uit de grote bruine, en haalde er exact hetzelfde soort papier uit, op exact dezelfde manier beschreven. Verder zat er ook nog een sleutel in. Nico woog de sleutel op zijn hand. Het was een eenvoudige metalen sleutel, met tandjes die in het juiste slot pasten aan één kant. Er hing een kaartje aan, maar daarop stond niets geschreven. De sleutel legde hij op de eerste brief, nam dan de tweede en begon opnieuw te lezen.

Henrica'h

(Wordt vervolgd...)

ZED
CINEMA

PROGRAMMA VAN 3 T.E.M. 9 DECEMBER 2003

WOENSDAG 3 DECEMBER

15u PIETJE KORTSTAART
19u30 EARLY WORKS 2
21u15 EUR.KORTFILMCOMP. 3
23u EUR.KORTFILMCOMP. 4

DONDERDAG 4 DECEMBER

16u EUR.KORTFILMCOMP.4
18u EUR.KORTFILMCOMP. 2
19u30 EUR.KORTFILMCOMP. 1
21u15 EARLY WORKS 1
23u EUR.KORTFILMCOMP. 2

VRIJDAG 5 DECEMBER

14u BEST OF LK2002
16u EUR.KORTFILMCOMP.1
18u EUR.KORTFILMCOMP. 2
19u30 EUR.KORTFILMCOMP. 3
21u15 EUR.KORTFILMCOMP. 4
23u EARLY WORKS 2

ZATERDAG 6 DECEMBER

14u EARLY WORKS 1
16u VERRÜCKTE KURZFILME
18u BEST OF LK2002

ZONDAG 7 DECEMBER

15u PIETJE KORTSTAART
20u SANG D'UN POÈTE
22u30 WILD AT HEART

MAANDAG 8 DECEMBER

20u INTERSTELLA 5555
22u30 WILD AT HEART

DINSDAG 9 DECEMBER

20u INTERSTELLA 5555
22u30 WILD AT HEART

INTERSTELLA 5555

Daft Punk, Kazuhisa Takenouchi & Leiji Matsumoto / Frankrijk-Japan / 2003 / 1u 8 min

Vier muzikanten van een ander melkwegstelsel worden gekidnapd door een boosaardige manager die van hen de grootste groep ter wereld wilt maken. Een animatiemusical, gecreëerd door Daft Punk en de Japanse tekenaar Leiji Matsumoto. Deze animatiemusical was niet de eerste samenwerking met de Japanner, hij tekende eerder al de animatie in de Daft Punk-clips "One More Time", "Aerodynamic", "Digital Love" and "Harder, Better, Faster, Stronger".

Op het Internationaal Kortfilmfestival "Leuven Kort" laat de nieuwe lichting cineasten uit binnen- en buitenland een staaltje van hun kunnen zien. Van 30 november tot 6 december. Hieronder vindt u alvast een overzicht van de voorstellingen die deze week doorgaan in Cinema ZED.

-EUROPESE KORTFILMCOMPETITIE
-VERRÜCKTE KURZFILME
-EARLY WORKS
-THE BEST OF LEUVEN KORT 2002

WWW.CINEMAZED.BE

WILD AT HEART

David Lynch / VS / 1990 / 2u 4 min / Met: Nicolas Cage, Laura Dern, Willem Dafoe, Isabella Rossellini, Crispin Glover e.a.

Nadat Sailor Ripley vrijkomt uit de gevangenis, vertrekt hij samen met zijn vriendin Lula richting Californië. Lula's psychotische moeder is echter niet opgezet met haar dochters misdadige liefde en stuurt een detective en moordenaar op de twee af. Die zijn zich van geen kwaad bewust en ontmoeten op hun trip allerlei vreemde figuren. Intussen komen ze steeds meer van elkaar te weten. Tot ze op een jonge vrouw stuiten die omkwam in een auto-ongeval: een slecht voorteken ...

SANG D'UN POÈTE

Jean Cocteau / Frankrijk / 1930 / 55 min / Met: Enrique Rivero, Elizabeth Lee Miller, e.a. NIET ONDERTITELD.

de eerste langspeelfilm van Jean Cocteau, die zich naast film ook met ander kunsttakken bezig hield. Deze prent is een van zijn meest abstracte werken en vertoont invloeden van de surrealistische films.

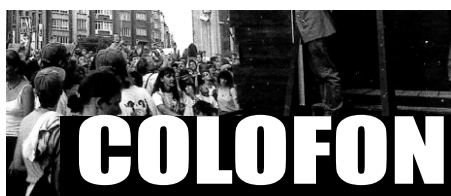
BUITEN CATEGORIE

studio
brussel

msn

DeMorgen
ONAFHANKELIJE DAGBLAD

CINEMA ZED (STUK)
NAAMSESTRAAT 96
3000 LEUVEN

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 30
Nummer 10
1 december 2003

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Verantwoordelijke uitgever:
Joris Beckers

Hoofdredacteur:
Kris Malefason

Redactiesecretaris:
Joris Beckers

Redactie:
Pieter Baert, Ben Deboeck, Laurens De Koster, Kurt Smeets, Hanne Vermeiren.

Medewerkers:
Pieter 'Bink' Baert, Joris 'Blonk' Beckers, Ben 'Dandy' Deboeck, Hannes 'Don Juan' Dedeurwaerder, Dries 'Diego' De Smet, Laurens 'Didi' De Koster, Sieghild 'Lolita' Lacoere, Thomas 'Lolo Ferrari' Leys, Herman 'Hunk' Loos, Kris 'Male Fashion' Malefason, Bernard 'Rude' Rommel, Evie 'Rrrr' Ruymbeke, Ward 'Sexy' Segers, Kurt 'Stud' Smeets, Hanne 'Vamp' Vermeiren.

Doka:
Pieter Baert, Christophe De Belder.

Cartoons:
Sh3L14C, Ward.

DTP:
Joris Beckers, Ben Deboeck, Thomas Leys, Kris Malefason, Hanne Vermeiren.

Eindredactie:
Kris Malefason

Assistentie-eindredactie:
Thomas Leys

Internet:
<http://www.veto.be>

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, autodidakten, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Ad Valvas en Agenda

1/12 tot 8/12

APOLLOON

• 04/12 Sintfeest (Gymnasium) en Sint TD (Lido)

CHEMIKA

• 04/12 om 20.00 u: Sint quiz (Pavo Heverlee)

EOOS

• 02/12 om 20.00 u: Muziekquiz (MSI, 2e verdieping), 1 euro per ploeg • 03/12 om 20.00 u: Gratis film: 'Lord Of The Rings: The Two Towers' (MSI 00.28) • 03/12 om 22.00 u: Verkleedfuif (Odil), 2 euro voor leden, 2,5 euro voor niet-leden

KATECHETIKA

• 03/12 om 20.30 u: Humorige filmavond (kleine aula MTC)

MEDICA

• 02/12 om 22.00 u: Roos Van Acker (Doc's)

Pedagogische Kring

• 02/12 fuif (Blauwe Kater) • 02/12 om 22.00 u: WOEPS • 03/12 Sinterklaas (L'Affaire)

VRG

• 02/12 Filmweek (tot 04/12) • 02/12 om 23.00 u: Erotic Night met stripteaseuse (HdR)

WINA

• 02/12 om 20.00 u: Lezing over Oosterse fysica (Campus Heverlee L00.07)

WOENSDAG

20.00 u **LEZING** Rwanda: The crimes of the interahamwe and RPF: a comparison, door Philip Verwimp, in NAP aula Jean Monnet, Parkstraat, org. Student Aid en KIB.

Veto te snel uitgelezen? Discussieer verder op onze eigen nieuwsgroep: kotnet.veto

www.veto.be

Veto bij je thuis?

Neem een abonnement: voor 10 euro wekelijks in je bus.

001-0959719-77

Freddy

door Sh3L14C

<http://users.pandora.be/shellaceb/>

Wim Opbrouck opent op dinsdag 2 december 'Oorgetuigen'

De sympathieke West-Vlaming die bewondering afdwong met zijn acteerwerk op de planken, in de Gloria! en Alles Kan Beter een onsterfelijke status bezorgde, het mooie weer maakte in de betere tv-series en ondertussen muzikale avonturen beleefde met zijn dolfijntjes, zakt af naar het Leuvense om met jullie zijn favoriete plaatjes te delen. Plaats van afspraak is het sfeervolle Bar Del Sol in de Schapenstraat. Voor slechts drie euro in voorverkoop of vier euro aan de deur ben jij ook van de partij. Tickets zijn te reserveren aan het STUK-onthaal, op 016/63.20.320 of via ticket@stuk.be. Haast je want de plaatsen zijn beperkt.

Nona Mez op Oorwarmer, het Kura-muziekfestival

De naakte popsongs van Nona Mez, alias Geert Maris, bezorgden *Songs of Leaving* de status van Belgische klasseplaat. *Cast in concrete*, het tweede pareltje, belooft minstens even goed te worden. Maris, fan van Bukowski, schildert met zijn intimistische songs portretten van kleine mensen. Een singer-songwriter, maar dan wel eentje met een eigen stem en een eigen uitgepuurde stijl. Een piano, een accoustische gitaar, een stem en vooral veel kipevel. Meer moet dat niet zijn.

Cast in concrete kwam uit bij Ten Digit Binary en ligt nu in de betere platenzaak. Nona Mez opent op donderdag 18 december de hernieuwde versie van het kura-muziekfestival, in een aangepaste, intieme setting. Meer info over de rest van het festival volgt. Tickets zijn te reserveren aan het STUK-onthaal, op 016/63.20.320 of via ticket@stuk.be.

Beste drukker,
deze advertentie
(12.5cm breed
19.5cm hoog)
werd aangeleverd door
Thomas Cook
(Margriet Deblock
09/2484773 of)
per ISDN
(dezelfde als de vorige weken,
gedateerd 3 oktober)

INTERVIEW MET SPINVIS, VORIGE WEEK NOG IN DE VOLLE TENT

Dromen op het zoldertje

Voor ons zit een man met hangende krullen die hem minstens tien jaar jonger doen lijken dan de tweeënveertig jaar die achter hem liggen. Zijn blik en houding ademen een onthutsende openheid. Hij lijkt even kwetsbaar als zijn teksten, even frêle als zijn melodieën. Zijn liedjes ontplooiën zich als surrealistische gedichten, waarbij de klank van de tekst belangrijker wordt dan de inhoud en de fouten je aanspreken.

Een beschrijving die hij kracht bijzette tijdens zijn optreden, net na ons interview. Met zijn neuriënde stemgeluid, bij wijlen vals en met wat ruis, en ondersteund door een bezetting die de liedjes — anders dan op de plaat — een verontrustende Oosterse ondertoon gaven, vulde hij de Schouwburg met de stof van dromen.

Hype

Veto: In april 2002 lag je debuutplaat in de rekken. Hoe ging je om met het plotse succes?

Erik de Jong: «De optredens overvielen me. Mijn muziek componeer ik in een klein zolderkamertje, mijn laboratorium. Hoe moest ik die muziek in godsnaam op een podium brengen! Eerst dacht ik aan computers en

“De kern moet eruit, zodat enkel de suggestie overblijft”

samplers, maar uiteindelijk ben ik met een gezelschap beginnen toeren. Zij zijn de levende sampler, want als je samplet, haal je stukjes muziek uit allerlei tijden en culturen. Om de idee van een sampler op het podium te reconstrueren, heb ik erg uiteenlopende en zeldzame instrumenten rond me verzameld: een harp, een vibrafoon en zelfs een Turkse sas. Ik had nooit durven hopen dat het zo goed zou klikken tussen de groepsleden en tussen de groep en de muziek: samen hebben we in de oefenruimte alle liedjes die ik op m'n eentje had opgenomen opnieuw in elkaar gezet. Ik ben nog steeds geen rasperformer, want de ruime bezetting en de filmprojecties toveren elk optreden om tot een intense ervaring waardoor je als toeschouwer, ondanks mijn minpunten, een mooi concert kan zien.»

«Toch ben ik niet onverdeeld gelukkig met al dat reizen, je wordt een beetje toerist in je eigen leven en bovendien duurde het een tijd vooraleer ik me op mijn gemak voelde op het podium. Je moet wennen aan een voetstuk waar je geen raad mee weet. Het *growing up in public*: alles gebeurt voor het voetlicht, ook je slechte optredens, je falen en angsten. Ik ben een speelbal tussen al die krachten.»

Veto: Kan je leven van je muziek?

de Jong: «Vroeger had ik een baantje bij de PTT - nachtwerk in een sorteerfabriek. Veel tekst en muziek ontstond terwijl ik wegdroomde aan de machine. Intussen heb ik mijn baantje opgezegd, maar ik zou het helemaal niet erg vinden om weer rustig aan mijn machine te staan. Professionalisme geeft me een ambivalent gevoel. Ik vrees een beetje dat als je te afhankelijk bent van je muziek, je de verkeerde artistieke keuzes maakt. Na een tijd houd je er in je achterhoofd teveel rekening mee dat een liedje zeker op de radio moet komen. Ook voor mij is het moeilijk om terug te keren naar die onbevangingheid en zuiverheid van weleer.»

Dagboek

Veto: Hoe zou je je eigen muziek omschrijven?

de Jong: «Eerst groeide ik op in de punk, maar daarna kwam ik in de house en de elektronische dansmuziek terecht, waardoor mijn muziek nog steeds een redelijk experimenteel en abstract karakter heeft. Ik knip en plak allerlei stukjes, van radio tot klassieke muziek, maar ik gebruik mijn kennis van computers ook om met die collages liedjes te vormen. Mijn computer vervangt mijn akoestische gitaar. Ik ben een soort *single-sample-songwriter*.»

Dinsdag nog een ongeval, woensdag weer op de planken. Het verhaal zet de tastbaarheid van Spinvis nog meer in de verf. Erik de Jong is groots in de eenvoud en uitmuntend in het banale.

Kurt Smeets & Ward Segers

Veto: Waar blijf je de inspiratie halen: poëzie plakken op een notenbalk, in het Nederlands en met geflipte instrumenten, zonder ook maar een moment artificieel te klinken?

de Jong: «Mijn productieproces verloopt volkomen chaotisch. Zonder enig idee, zet ik zinnigjes achter mekaar die op de een of andere manier goed in de muziek passen en een mooie song opleveren. Pas dan zet ik een stapje terug en valt het me op dat het ergens over gaat. Op het moment dat er dus een onderwerp naar voren treedt, klinkt het liedje al organisch — het beweegt al. Na een paar kleine aanpassingen krijgt het dan betekenis. Ik verander wat niet duidelijk genoeg is: alle elementjes moeten dezelfde kant opwijzen. In de eerste versie van 'Voor ik vergeet', miste ik bijvoorbeeld een clou. Dat werd

dan: voor ik *jou* vergeet. Een jaar duurde het voor dat zinnetje me te binnen viel. Als je zo'n zinnetje toevoegt, valt al het voorgaande in dat spoor.»

Veto: “En nog alleen maar lijkt te dromen,” is zo'n wonderlijk zinnetje dat je in al zijn banaliteit toch helpt berusten in een stukgelopen relatie, in het dementeren van een grootouder, in alles wat onherroepelijk wordt weggewist.

de Jong: «Het is mooi dat het zoveel mensen op zoveel vlakken troost kan brengen. Hoewel ik niet op Alzheimer doelde, klopt het dat als je dementert, je een soort dier wordt en in een andere wereld leeft. Iedereen verzint er zijn eigen verhaal bij, net zoals ik. Zo'n liedje dat ik intuïtief in mekaar steek, zegt nadien dus ook iets over mezelf, maar ik vaak erover dat ik niet mijn eigen psycholoog ga spelen en mezelf ga duiden. Dat is een deksel dat dicht moet blijven. Praten is eigenlijk al een soort verraad.»

Veto: Ligt er een bedoeling achter de ruis en de valse noten in je muziek?

de Jong: «Ik heb het een beetje uitvergroot, maar het verwijst wel naar de manier waarop mijn muziek ontstond. Toen ik thuis aan het opnemen was, had ik nooit de idee om een plaat te maken die zoveel succes zou hebben als deze, dus zong ik zachtjes om de burens niet wakker te maken. Het album ontstond als een soort dagboek en dat herkennen veel mensen erin, want zoals ik werk op dat zoldertje, zo knutselen er nog vijftigduizend mensen in

Europa op hun kamertje aan muziek. In die zin ben ik een soort van frontsoldaat.»

Veto: Wat schuilt er in je dat jij boven die andere vijftigduizend uitstijgt?

de Jong: «De meeste mensen van mijn leeftijd zijn ooit zo begonnen, maar haakten op een gegeven moment af omdat ze een baantje kregen of een gezin stichtten. Om de een of andere reden ben ik steeds blijven doorgaan. Ook het feit dat ik uiteindelijk ook echte liedjes aflever

met een kop, een midden en een staart, speelt wel mee. Ik ben afgestapt van het puur experimentele.»

Veto: Je verwoordt ook je idealen via je muziek, al doe je dat nooit op een toegankelijke manier. Met 'Mike Clark' draag je je steentje bij aan het andersglobalisme, in 'Smalfilm' geef je een sneer aan de naïeve vooruitgangsideologie waarmee de wetenschappen onze samenleving doordringen.

de Jong: «Dat klopt, maar ik schrijf die standpunten nooit met voorbedachten rade. Fouten bepalen de vooruitgang, niet alleen in mijn muziek, ook in de wetenschappen. Het ligt wel nooit in mijn bedoeling boodschapperig te worden. Iedereen hanteert cynisme wel eens als wapen, maar je moet er wel mee uitkijken. Wrangle humor is te makkelijk, al is cynisme wel de taal van mijn generatie, natuurlijk. Uitsluiten kan je het dus nooit, al wil ik op de eerste plaats dingen zeggen die ik echt meen zonder een dubbele bodem.»

Vaagheid

Veto: Heel wat mensen kunnen hun idealen inderdaad na verloop van tijd enkel nog onderhuids ventileren via cynisme.

de Jong: «Precies, in zekere zin zou je kunnen zeggen dat cynisme de taal van de verliezer is.»

Veto: Heb je zelf angst daarin te vervallen?

de Jong: «Ik blijf waakzaam, maar zie het wel gebeuren bij jonge mensen en mensen van mijn generatie. Fouten brengen je vooruit, ooit besef je dat. Ondanks al je fouten en je tekortkomingen, ondanks de lafheid en de angst, is er altijd iets goeds en daar moet je het dan maar mee doen. Als je je eigen tekorten aanvaardt, kan je de schijn van het cynisme afwerpen.»

Veto: Je wordt meestal bejubeld ten koste van traditionele Nederlandstalige pop. Sta je daar zelf achter?

de Jong: «Je wordt tegen wil en dank ingedeeld en als een soort vlag gehanteerd, als een soort tegenbeweging. Daar heb ik geen invloed op, maar ik sta

“Cynisme is de taal van mijn generatie, het is de taal van de verliezer”

er niet achter. Ik speel tot het goed is en ik neem aan dat Marco Borsato dat ook doet. Die genres kunnen zonder probleem naast elkaar blijven bestaan. Goede smaak staat je vooral in de weg. Zoiets bezit je niet, je voert het op, want plots kan je geraakt worden door een liedje dat je eigenlijk slecht zou moeten vinden.»

Veto: Je zingt vaak over dromen, een onderwerp waarover zowel door mensen onderling als in de wetenschappelijke wereld erg weinig wordt gesproken, hoewel het een universeel gedeelde menselijke ervaring is. Vreemd toch?

de Jong: «Precies, als je over dromen spreekt, ga je door voor softie en klink je zweverig, maar dromen zijn een doodnormale dagelijkse en nachtelijke bezigheid van alle mensen. Ze zijn een voedingsbodem voor ideeën. Net als dromen, zijn liedjes niet meer dan de juiste woorden gedragen door de juiste melodie. Bij elke poging tot verklaring, valt er wat weg. Op een gegeven moment zie je dat alle elementen in je tekst op een kern wijzen die eruit moet, zodat enkel de suggestie overblijft, als in een droom.»

Veto: We cirkelen rond een waarheid die ons nooit kan bevredigen — de open plek in het bos bij Heidegger.

de Jong: «Precies! Nou weet je meteen alles van me in een halfuurtje tijd! Moet ik nog wel spelen? (lacht)» Deze maand verschijnt 'Nieuwegein aan Zee', een cd en dvd met 4 nieuwe liedjes en massa's beeldmateriaal.